

ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ

ČTVRTLETNÍK PRO VĚZEŇSTVÍ A KRIMINÁLNÍ PREVENCI

1/2017

**ÚSPĚCH KYNOLOGIE
Z VĚZNICE MÍROV**

STR. 8

STR. 7

STR. 10

STR. 26

**PŘEDÁNÍ HRAČEK
SVĚT PODLE TARTU
VELETRH ISET**

Z OBSAHU

VELKÝ DEN BEZPEČNOSTI STR. 4

STR. 2 ROZHOVOR

STR. 4 KRÁTCE

STR. 8 TÉMA

STR. 11 RESOCIALIZACE

STR. 12 VĚZEŇSKÁ
SLUŽBA

STR. 14 VĚZNICE ČR

STR. 18 ZAHRANIČÍ

STR. 26 VELETRH ISET

STR. 28 SPORT

KONFERENCE

STR. 5

VĚZNICE ČR

STR. 14

OLYMPIÁDA 2017

STR. 27

ČESKÉ VĚZEŇSTVÍ Č. 1/2017.

Časopis vychází čtyřikrát ročně.

Vydavatel: Vězeňská služba České republiky, Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, IČ 00212423

Editor: Robert Blanda

Grafická úprava: Karel Neuvirt

Foto: Vězeňská služba České republiky, archiv redakce

Adresa redakce: Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, poštovní příhrádka 3, PSČ 140 67 Praha 4

<http://www.vscr.cz>; redakce-cv@grvs.justice.cz

telefon 244 024 111 (ústředna), 244 024 412, 244 024 415, fax: 241 409 072

Distribuce časopisu, objednávky a předplatné:

e-mail: to@grvs.justice.cz

Výroba: tiskárna Vazební věznice Praha – Pankrác

© Vězeňská služba České republiky, Praha 2017, Registrační značka MK ČR 6334, ISSN 1213-9297.

ÚVODEM

VÁŽENÍ ČTENÁŘI,

časopis České vězeňství, jak jste si jistě všimli, byl vyroben v nové grafické úpravě. Cílem nového designového pojetí je nutnost vězeňské službě „obléci nový kabát“, který ji jako celek bude prezentovat. Součástí této vizualizace budou také nové webové stránky, které obsahem, interaktivitou a novou navigací budou odpovídat dnešním aktuálním trendům.

Pomocí analytických nástrojů se nyní snažíme zjistit preference uživatelů a poptávku po nových tématech, které nám v budoucnu umožní lépe oslovit „cílové skupiny“. Změna grafického designu je prvním krokem vězeňské služby být otevřenější a srozumitelnější pro celou společnost. Současně zavádíme i nový layout prezentací, tiskových zpráv a dalších tiskovin a materiálů, které Vám budou v brzké době představeny.

Každá úspěšná společnost, která chce být součástí veřejného prostoru, musí působit jednotným celistvým vizuálním stylem, který bude jednoduchý, elegantní, přitom ale snadno rozpoznatelný a výrazný. Jednotný vizuální styl vězeňská služba v minulosti dosud nikdy neměla, a i tak se jedná o projekt, na který jsme zvyklí spíše ze soukromé sféry než u státní organizace. Věřím ale, že snaha komunikovat s veřejností jednotně, srozumitelně a efektivně dopomůže i nadále budovat dobré jméno Vězeňské služby ČR jako celku a lépe prezentovat náročnou práci příslušníků a zaměstnanců sboru.

Vrchní komisař
mjr. Mgr. Jiří Dolejší
Ředitel kanceláře GR VS ČR

DÁRCE KOSTNÍ DŘENĚ Z VAZEBNÍ VĚZNICE LIBEREC

LADISLAV VENCLÁK ŘÍKÁ:

BYLO TO ZLÉ, ALE JSEM PŘIPRAVEN PODSTOUPIT ZÁKROK ZNOVU

V rámci benefičního koncertu konaného dne 21. dubna 2017 ve Sladkovského sálu Obecního domu v Praze obdržel příslušník Vazební věznice Liberec praporčík Ladislav Venclák poděkování od Nadace pro transplantaci kostní dřeně a Českého národního registru dárců za rok 2016.

Prap. Ladislav Venclák je příslušníkem VS ČR od 1. února 2004. V současné době je zařazen na oddělení vězeňské stráže Vazební věznice Liberec jako inspektor strážní služby – operátor. V lednu loňského roku se rozhodl zapsat do registru dárců kostní dřeně. Jeho biologický materiál vykazoval hodnoty, na základě kterých byl osloven k samotnému odběru životadárných buněk. Tento lékařský zákrok podstoupil na vlastní riziko po všech nezbytných vyšetřeních ve Fakultní nemocnici Plzeň. Den před operací v rámci předoperačních vyšetření lékaři zjistili, že má vzácnou schopnost genetického štěpení buněk, což znamenalo, že vhodnější způsob odběru kostní dřeně je přímo z kosti v oblasti pánve. Během zákroku byl dárci odebrán biologický materiál jednak pro pacienta, který byl připraven na přímou transplantaci v nemocnici, jednak byl současně proveden odběr k zamrazení pro dalších pět pacientů, kteří musejí být na transplantaci teprve připraveni. Jednalo se o mimořádný zákrok, první operaci takového druhu v České republice a jednu z mála v Evropě. Vzhledem k tomu, že je Ladislav Venclák skromný člověk, o darování kostní dřeně věděli jen jeho nejbližší kolegové a úzké vedení vazební věznice. Získat podrobnější informace o jeho životních postojích tudíž nebylo snadné. S uveřejněním svého příběhu souhlasil jen proto, aby veřejnosti přiblížil, že pomoci může každý z nás, a mohl svým příběhem motivovat ostatní.

PATŘÍTE MEZI PRAVIDELNÉ DÁRCE KRVÉ?

KDY JSTE SE ROZHODL DAROVAT KOSTNÍ DŘEŇ?

Nikdy jsem nechodil darovat krev. K úvaze darovat kostní dřeň jsem dospěl zpočátku na základě kampaně, která se konala v loňském roce v médiích. Hlavním impulsem však

byla skutečnost, že v mém okolí se vyskytlo několik případů onkologicky nemocných lidí, kteří trpěli poruchou krvetvorby. Společně s manželkou jsme se proto rozhodli pro tyto nemocné také něco udělat. Při první návštěvě odběrného místa jsem byl připraven v případě shody podstoupit složitý zákrok odběru kostní dřeně.

sobech odběru kostní dřeně. Také jsem se dočetl, že pravděpodobnost shody je velice malá, vhodný dárc pro konkrétní pacienty se hledá i několik let. V tu chvíli jsem si nepřipouštěl, co by mohlo nastat, ale o tom, jakým způsobem zákrok probíhá, jsem byl vyrozuměn a samozřejmě jsem byl přesvědčen, že bych ho podstoupil.

Ladislav Venclák (uprostřed)

DOVEDL JSTE SI TEHDY PŘEDSTAVIT,

CO BY SE DĚLO, KDYBYSTE BYL VYBRÁN

JAKO VHDNÝ DÁRCE?

Na začátku ledna 2016 jsme s manželkou přišli na transfúzní stanici v Liberci. Nejdříve mne nechtěli vůbec přijmout, neboť mi do dovršení hraničního věku 35. roku chyběly tři měsíce. Moji manželku dokonce odmítli přijmout přesto, že od dovršení jejího 35. roku uplynul jeden měsíc. Samozřejmě jsme si před touto návštěvou s manželkou zjistili veřejně dostupné informace o způ-

KDY JSTE SE DOZVĚDĚL O TOM,

ŽE JSTE VHDNÝ DÁRCE A JAK?

V lednu 2016 při odběrech v Liberci mi odebrali vzorek krve a začátkem března 2016 mne volali z Centra registru dárců kostní dřeně z Plzně, že jsem vhodný dárc. Domluvili jsme se na potřebném vyšetření v nemocnici v Plzni, které trvalo dva dny.

KDYŽ JSTE SE DOZVĚDĚL,

ŽE JSTE VHDNÝ DÁRCE,

MĚL JSTE OBAVY O SVÉ ZDRAVÍ?

POCHYBOVAL JSTE,

NEBO JSTE MĚL HNED JASNO?

Hodně jsem o tom přemýšlel. Přemýšlel jsem o tom, co mě čeká, konzultoval jsem to s rodinou, ale o tom, že bych do toho nešel, jsem nepochyboval. Když jsem se přihlásil, věděl jsem, že pokud ta příležitost nastane, určitě odběr podstoupím.

CO JSTE MUSEL PODSTOUPIT

PŘED SAMOTNÝM ZÁKROKEM?

Kromě dvoudenního vyšetření v nemocnici v Plzni jsem musel ještě na komplexní vyšetření v liberecké nemocnici, které jsem obíhal zhruba týden. Musel jsem navštívit několik specialistů a podstoupit všelijaká vyšetření a testy (včetně magnetické rezonance, vyšetření štítné žlázy, vnitřních orgánů...). Neustále mi odebírali vzorky krve. Vzhledem k tomu, že jsem nikdy k doktorovi nechodil, neboť jsem nikdy neměl žádný zdravotní problém, tak jsem z toho byl dost nervózní. Obával jsem se, že mi najdou nějakou nemoc, což pro mne bylo dost stresující.

JEZDIL JSTE TAM VE SVÉM VOLNU?

KOLIK ČASU PŘED SAMOTNÝM ZÁKROKEM

JSTE STRÁVIL MIMO SVOJI RODINU?

Veškerá vyšetření jsem absolvoval ve svém volnu bez nároku na náhradu služebního příjmu. Dva dny v Plzni a pak zhruba týden docházení do liberecké nemocnice.

MĚLA PRO TO MANŽELKA A DĚTI POCHOPENÍ?

ROZHODOVAL JSTE SE SPOLEČNĚ

S BLÍZKÝMI ČLENY RODINY?

Měl jsem plnou podporu v rodině. Starší dcera (8 let) to docela prožívala, neboť je citlivá a pořád se mě vyptávala. Po odběru během rekonvalescence doma mě neustále chodila kontrolovat a zůstalo jí to dodnes.

JAK PROBÍHAL SAMOTNÝ ZÁKROK

OD PŘÍJMU PO PROPUSTĚNÍ?

Po vyhodnocení všech vyšetření mi začátkem dubna volali, že mohou připravit pacienta a připravit ho k odběru. Sdělili mi termín zákroku, který byl za dva týdny. V práci jsem si musel vyřídit volno, neboť jsem již měl v tomto termínu v plánu směnu. Služební funkcionář moje rozhodnutí rovněž podporoval a poskytl mi na dobu odběru a rekonvalescence služební volno s náhradou příjmu.

Do nemocnice v Plzni jsem nastoupil 11. 4. 2016 a musel jsem podstoupit znovu četná vyšetření před zákrokem. Den před operací mi sdělili,

že u mne lze geneticky štěpit buňky, což znamenalo, že vhodnější způsob odběru kostní dřeně je z pánve. Tento způsob je na rozdíl od separace kostní dřeně z krve riskantnější, neboť člověk podstupuje odběr v plné narkóze, kdy je jehla zavedena do kosti pánve a tou je pak nasáta krev s kostní dření. Je to ale daleko efektivnější, a tak jsem se přizpůsobil tomu, co požadovali a co mi vysvětlili, že je nejvhodnější. Pro mne to bylo riskantní o to více, že jsem nikdy v narkóze nebyl, takže se nevědělo, jak bude moje tělo reagovat. Jednalo se o první operaci takového druhu u nás, možná jednu z mála v Evropě. Poznal jsem, že se jedná skutečně o něco mimořádného, neboť se muselo čekat i na nový dokument z Lékařské komory ČR. Ta musela o provedení takového zákroku vydat rozhodnutí, neboť ten se dosud v Čechách neprováděl.

Ráno mne uspali a pak začal samotný odběr, který prý trval asi tři hodiny. Když mne probudili, tak jsem toho moc nevnímá, ležel jsem a nemohl se hýbat. Do hodiny se mi udělalo špatně a padal jsem do bezvědomí. Po úspěšné resuscitaci jsem se dozvěděl, že kvůli odběru mi ubyly veškeré minerály z těla, a proto mi selhalo srdce. Veškeré minerály, krev a ostatní látky mi pak museli doplnit zpět a dodnes musím brát pravidelně hořčík. Sedmý den mne pustili do domácího ošetřování. Nebyl jsem schopen pořádně sedět ani chodit a trpěl jsem bolestmi zad i svalů. Pohyboval jsem se jen částečně, nemohl jsem spát, ale nechtěl jsem již v nemocnici dále ležet, a tak mne manželka odvezla autem domů. Doma jsem nejdříve jen lezl po čtyřech a stále jsem nemohl spát, ale po týdnu už jsem doma nechtěl být, a jakmile jsem se začal lépe hýbat, tak jsem šel do práce. Doma mne chodily moje dcery kontrolovat a pečovaly o mě. Od zákroku jsem musel každý měsíc na kontrolu. Na kontroly jsem docházel v Liberci, půl roku po zákroku jsem musel jet znovu do Plzně. Nyní, rok od odběru, musím ještě na komplexní vyšetření do plzeňské nemocnice. Pokud nebudu mít problémy, tak už to bude závěrečné vyšetření.

JAK SE ŽÍJE S POCITEM,

ŽE JSTE UMOŽNIL NĚKOLIKA PACIENTŮM USPĚT

V BOJI S NEVYLÉČITELNOU NEMOCÍ

A ZACHRÁNIL JIM TAK ŽIVOT?

Bylo mi řečeno, že jeden pacient podstoupil transplantaci týž den a pro dalších pět vhodných pacientů se odběr zamrazil. Ti se musí ještě na transplantaci připravit. O tom, jestli byly tyto transplantace úspěšné, mě bohužel lékaři nesmějí informovat. Nadace pro transplan-

taci kostní dřeně občas skutečněuje společná setkání pacientů a dárců, na nich se sdělují výsledky zákroků. Sám si můžu požádat o podání informace až po třech letech od odběru. Každopádně, co se týče pocitů, tak mne tato zkušenost jednoznačně kladně obohatila a vnímám to jako takový povznášející pocit.

ZMĚNIL SE VÁŠ POHLED NA SVĚT?

MĚLO TO DOPAD DO PROFESNÍHO

A RODINNÉHO ŽIVOTA?

Změnil se diametrálně můj pohled na svět a vnímání okolního světa. To přišlo už v nemocnici, když jsem se setkával s běžnými pacienty. Celkově jsem se daleko více zklidnil. Víc si uvědomuji hodnotu lidského života. Všechny starosti mne sice dovedou vytočit, ale musím přiznat, že od té doby si je tolik nepouštím k tělu a cítím se svobodněji. Rodina je na mne hrdá a já jim moc děkuji za podporu, kterou mi doma všichni poskytli.

JAK NA TO REAGOVALI VAŠI KOLEGOVÉ V PRÁCI?

MOTIVOVAL JSTE NĚKoho Z VAŠEHO OKOLÍ

K PODOBNÉMU ROZHODNUTÍ?

V práci to věděl jen užší kolektiv směny. Kolegové mne rovněž podporovali a drželi mi samozřejmě palce. Dokonce jsem zaznamenal, že pár lidí se přihlásilo do registru, ale nevím, jestli to bylo díky tomu, že o mně věděli. Možná jsem tím někoho v mém okolí motivoval. Obecně je u nás v bezpečnostním sboru hodně dárců krve, kteří dlouhodobě a pravidelně chodí na odběry. Zjistil jsem, že mám i žádanou krevní skupinu a po roce od zákroku můžu dávat krev.

MŮŽE BÝT DÁRCE PO ODBĚRU KRVETVORNÝCH

BUNĚK OPAKOVANĚ POŽÁDÁN

O DALŠÍ DAROVÁNÍ?

BYL JSTE OD PRVNÍHO ODBĚRU ZNOVU OSLOVEN?

Vím, že nepsané pravidlo je, že dárc může darovat dvakrát a poté je vyřazen ze seznamu. Již při loňských odběrech mi sdělili, že se ještě našel vhodný pacient v Americe. Tenkrát jsem upřednostnil darování v Čechách. Po uplynutí roční lhůty od odběru očekávám, že mi lékaři sdělí, jaké jsou další možnosti darování.

Musím říci, že přes všechno, co jsem musel podstoupit, a co se přihodilo po odběru, jsem připraven znovu podstoupit další odběr. Vidím v tom smysl a jsem připraven do toho opět jít. Pokud by potřebovali ode mne darování kostní dřeně i v Americe, tak jsem ochoten podstoupit další odběr. Doma už sice vznikají obavy o mé zdraví, ale sami cítí, že ta pomoc je důležitá a samozřejmě jsem podporuji a budu za mnou dál stát a pomáhat mi.

VELKÝ DEN BEZPEČNOSTI

PETR ŠOPEJSTAL

21. dubna 2017 odpoledne mohli občané města Ostrov nad Ohří blíže nahlédnout „pod pokličku“ činnosti bezpečnostních složek. V rámci akce nazvané Velký den bezpečnosti se pod záštitou Domu kultury Ostrov veřejnosti prezentovala městská policie, Policie ČR, BE-SIP, hasičský záchranný sbor a také Vězeňská služba ČR. Všechny zúčastněné organizace připravily ukázkou své techniky, výstroje, prezentovaly svou činnost propagačními materiály nebo aktiv-

ními ukázkami, připravily soutěže a vědomostní kvízy pro děti i dospělé. Uprostřed Mírového náměstí na stanovišti Věznice Ostrov si malí i velcí mohli prohlédnout sanitní vůz a eskortní autobus, kterými jsou přepravovány vězněné osoby. Kluci od nejmenšího až po důchodce měli zájem o vystavené zbraně a předváděnou protiúderovou a balistickou výstroj. Veřejnost byla překvapena škálou vystavených výrobků, které v rámci své převychovy vězni v různých programech pod vedením

výchovných pracovníků vytvářejí. Nadšeným pak potleskem byli odměněni čtyřnozí pomocníci při předvádění vyhledávání drog. Největší aplaus však sklídili příslušníci, kteří předváděli dynamickou ukázkou přepadení eskorty. Věznice Ostrov obdržela poděkování od ředitelky domu kultury: „Chtěla bych vám všem moc poděkovat za páteční akci. Počasí nám přálo, takže účast byla úžasná. Bylo prima, že jste měli ukázky, které zaujaly a lidi bavily.“

o možných nápravných a preventivních řešeních v této oblasti. Ministr životního prostředí Richard Brabec se zajímal v rozhovoru s ředitelem věznice o formy zaměstnávání odsouzených a ocenil spolupráci věznice s městským úřadem v oblasti životního prostředí a prevence kriminality. Součástí akce Dne Země byly ukázky příslušníků vězeňské služby – psovodů ze speciální kynologické činnosti. Praktické ukázky psovoda Václava Zumra se psem Polly a poutavý slovní doprovod inspektora strážní služby pro psovody Jiřího Kettnera přitahoval malé i velké návštěvníky. Jubilejní, desátý ročník zakončila starostka města Zdeňka Hamousová poděkováním Věznicí Nové Sedlo za příkladnou spolupráci.

MEZINÁRODNÍ KONFERENCE OTEVŘENÉ VĚZNICE

IVA PRUDLOVÁ

Ve dnech 6. a 7. března 2017 se v Akademii Vězeňské služby ČR ve Stráži pod Ralskem konala mezinárodní konference pod názvem Otevřené věznice. Konferenci, která byla hrazena z Norských fondů, pořádalo Ministerstvo spravedlnosti ČR. Akademie VS poskytla konferenční prostory a ubytování tuzemským i zahraničním účastníkům.

Konferenci zahájil ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán, po něm vystoupil náměstek ministra spravedlnosti pro řízení sekce trestní politiky Vladimír Zimmer. Úvodní proslov rovněž pronesl zástupce vedení norské vězeňské služby Kim Ekhaugen. Systém českého vězeňství představil přítomným náměstek generálního ředitele VS ČR Simon Michailidis. O trendech registrované kriminality a trestní politiky v České republice z pohledu recidivy hovořila Jana Hulmáková z Institutu pro kriminologii a sociální prevenci. Zástupci ministerstva spravedlnosti Kamil Nedvědký a Lukáš Dirga vystoupili s příspěvkem Výzvy české trestní politiky a Otevřené věznice – pilíře moderního vězeňství. S projektem

první české otevřené věznice podrobně seznámila přítomná tisková mluvčí Věznice Jiřice Hana Prokopová. Zahraniční praxi představili Tom Eberhardt z Norska, Iona Batinas z Rumunska, Uwe Meyer z Německa a Marja Wakkala z Finska. Do bohaté odborné diskuse se zapojila většina přítomných expertů nejen z Vězeňské služby ČR, ale také z ministerstva spravedlnosti, ministerstva práce a sociálních věcí, ministerstva financí, ústavně právního výboru senátu, kanceláře veřejného ochránce práv, probační a mediační služby, vrchního státního zastupitelství, nejvyššího soudu, institutu pro kriminologii a sociální prevenci, Úřadu práce ČR a dalších institucí, univerzit či neziskových organizací.

EVA KORENEKOVÁ

DEN ZEMĚ S VĚZNICÍ NOVÉ SEDLO

Zahrada Kapucinského kláštera v Žatci se stala důstojným místem ekologicko-kulturní akce, plné poznání a zábavy, pořádané Městským úřadem v Žatci za účasti ministra životního prostředí Richarda Brabce. Vklad do ekologicko-kulturního programu vnesla i Věznice Nové Sedlo.

Věznice Nové Sedlo velmi úzce spolupracuje s městským úřadem, proto má její účast na této akci své nezastupitelné místo. Den Země v moderním pojetí je ekologicky motivovaný svátek upozorňující na důsledky lidského chování na životní prostředí. Proto věznice připravila celou řadu výchovně vzdělávacích pomůcek, které ředitel věznice Miroslav Špalek za přítomnosti ministra životního prostředí Richarda Brabce předal starostce města, senátorce Zdeňce Hamousové. Jednotlivé výrobky reprezentují

a najdou výchovné uplatnění v široké oblasti péče o životní prostředí. Již během akce pod vedením pracovníků odboru životního prostředí si mohly děti formou hry vyzkoušet své znalosti a dovednosti na stolní interaktivní tabuli, skládání puzzle s motivy Třídílka, Kontíka a Hopíka. Velký zájem byl o prohlídku popelářského auta, stolní odpadkový hokey, dendrofon a prohazovací stěny. Formou hry děti získaly celou řadu nových informací o ochraně přírody a krajiny. Účast ministra životního prostředí dala prostor pro diskusi

POMOC VĚZNICE PŘI ÚKLIDU V NÁMĚŠTI NA HANÉ

PETRA NEPOŽITKOVÁ

Lze ve výkonu trestu odnětí svobody pomáhat společnosti? Zapojit se do veřejně prospěšné akce? Ano, lze. A právě s touto myšlenkou se vydala čtyřčlenná skupina odsouzených z Vazební věznice Olomouc v rámci extramurální aktivity počátkem dubna do obce Náměšť na Hané. Hlavním smyslem byla pomoc s úklidovou prací zeleně v obci. Odsouzení v obci převážně hrabali listí, sbírali a uklízeli větve. Hlavním smyslem byla však nejen výpomoc s úklidem veřejných prostor, ale také dosažení pocitu znovuzáclenění odsouzených do společnosti. Což si myslíme, že se povedlo. Spousta kolemjdoucích pozitivně reagovala a za odváděnou práci jim děkovala.

Pro odsouzené je možnost pomáhat společnosti před zraky veřejnosti tím, co jim ukazuje, že mohou začít znovu a nyní již lépe. Starostka Náměště uvedla: „Naší velkou snahou je, aby obec nejen vypadala pěkně, ale hlavně aby se místním obyvatelům a návštěvníkům líbila. Abychom toho dosáhli, je potřeba spousta kvalitně odvedené práce. Problém, na který narážíme, je nedostatek pracovníků. Velice si proto vážíme a ceníme spolupráce s Vazební věznicí Olomouc.“

Na základě spolupráce mezi Městským úřadem ve Stráži pod Ralskem a Akademií Vězeňské služby České republiky se 30. března 2017 uskutečnil kurz výpočetní techniky pro zaměstnance městského úřadu. Kurz byl připraven jako velmi intenzivní. Začátek kurzu byl stanoven již na 6:30 hod.

V úvodu kurzu se setkali starosta Zdeněk Hlinčík s ředitelem Akademie VS ČR Františkem Vlachem. Starosta poděkoval řediteli Akademie za možnost využít prostor pro vzdělávání zaměstnanců městského úřadu a za poskytnutí lektora kurzu – učitele odborných předmětů Akademie VS ČR Michala Čechoň.

Během kurzu se účastníci seznámili s prací v programech MS Word, PDF Creator, Webmail a s dodržováním pravidel kybernetické bezpečnosti. Po ukončení kurzu ve 14:30 hod. byla zájemcům umožněna prohlídka specializovaných učeben určených k výcviku zaměstnanců VS ČR, který absolvují během kurzu základní odborné přípravy a během specializačních kurzů pořádaných v rámci programu celoživotního vzdělávání zaměstnanců VS ČR. Součástí prohlídky byla cvičná cela a cvičný vstup do střeženého objektu s rentgenem a detekčním

rámem. Prohlídka byla zakončena expozicí zakázaných předmětů s krátkou přednáškou. Účastníci vzdělávání se rozešli v 17 hodin

a podle jejich vyjádření byli s kurzem, lektorem, prostředím i podmínkami konání kurzu velice spokojeni.

VZDĚLÁVÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ MĚSTA STRÁŽ POD RALSKEM

MICHAL ČECHOŇ

Věznice Nové Sedlo je připravena na moderní způsob multimediální komunikace v rámci videokonferencí, které průběh soudních jednání nejen zlevní, ale i zefektivní. V měsíci březnu věznice za významného přispění odsouzených vybudovala a zkolaudovala nové prostory pro realizaci videokonferencí. Technické vybavení dává široký prostor pro nový způsob komunikace mezi státními zastupitelstvími, soudy a věznicemi a zrychlí průběh soudního řízení, sníží náklady, zvýší bezpečnost při soudních procesech a zlepší postavení poškozených v trestním řízení. Videokonference přinesou značné úspory i v oblasti eskortování vězněných osob v systému hromadných svozů k přemístění a umístění vězněných osob. Četa odsouzených pod vedením pedagoga volného času Petera Steňka vybudovala z nevyužitých prostor věznice místnost pro videokonference včetně čekárny pro odsouzené. Celá akce byla realizována s minimálními náklady na materiál a vybavení. Odsouzení si během přestavby osvojili řadu úkonů, a jelikož to není první rekonstrukce této stavební čety, můžeme říci, že každá účast odsouzeného na takové akci rozšiřuje manuální zručnost a obohacuje jeho teoretické a praktické znalosti. Odborné vedení pak pomáhá odsouzenému posunout jeho kvalifikaci do kategorie pomoc-

ného stavebního dělníka s faktickou praktickou zkušeností, potvrzenou v pracovním procesu. Dílčí kolaudace, která se uskutečnila na konci března, neshledala žádné nedostatky, což jen svědčí o tom, že stavební úpravy byly provedeny na požá-

dované úrovni a prostory mohou sloužit ke svému určení. Stavební práce ani na této akci nekončí, věznice by ráda, aby do konce byly prostory pro videokonference doplněny i o sociální zázemí.

eko

VĚZNICE MÍROV PŘEDALA HRAČKY DĚTEM A MLADISTVÝM

LIBOR JURÁSEK

Dne 2. 5. 2017 předali zástupci Věznice Mírov hračky a didaktické pomůcky neziskové organizaci Sklíčko Mohelnice, která je zaměřena na pomoc a podporu osobního a společenského života dětí a mládeže se zdravotním postižením z regionu Mohelnice a blízkého okolí. Organizace pod vedením paní Lenky Jarošové se zabývá zájmovou činností a pořádáním volnočasových aktivit pro své klienty a jejich rodinné příslušníky. Ke své činnosti využívá prostory denního stacionáře Okýnko v Mohelnici, zřizovaného Charitou Zábřeh.

Darované dřevěné hračky a didaktické pomůcky určené postiženým vyrábí odsouzení Specializovaného oddělení pro výkon trestu odsouzených s poruchou duševní a poruchou chování Věznice Mírov v rámci pracovní terapie. Všichni zúčastnění velice ocenili kvalitu, preciznost, originalitu hraček a také trpělivost odsouzených při jejich výrobě. Ovšem největší nadšení bylo možné vyčíst z tváří obdarovaných dětí. Hračky je zaujaly a děti z nich měly obrovskou radost.

ÚSPĚCH KYNOLOGIE Z VĚZNICE MÍROV

ROBERT BLANDA

Inspektor strážní služby pro psovody Věznice Mírov Jiří Zatloukal se svým služebním psem Axelem z Granátové zahrady vyhrál XVI. mistrovství republiky obranářů Speciálního kynologického svazu TART, které se konalo počátkem května v Podbořánkách. Po loňském vítězství se mu tak podařilo titul mistra republiky obhájit, což se doposud v historii závodu nikomu nepodařilo. I na dalších pozicích v čele závodu se umístili další zástupci vězeňské služby.

JIŘÍ ZATLOUKAL

„Kynologie je krásná, ale i náročná profese. Pro výcvik vynikajícího služebního psa je třeba věnovat mnoho času, na který bohužel ne vždy stačí pracovní doba. Spoustu času věnujeme výcviku i ve svém osobním volnu, a proto považuji za nutnost, aby kynologie byla pro psovoda co nejvíce koníčkem, a nikoliv pouhým zaměstnáním,“ říká vítěz soutěže Jiří Zatloukal.

Vedoucí oddělení vězeňské stráže Věznice Mírov Roman Ruprecht říká, že záměr postavit do čela družstva psovodů a na pozici inspektora pro psovody právě Jiřího Zatloukala byl rozhodně vydařený. „Počáteční pochybnosti, vyvolané zejména celkovou změnou podstaty a zaměření výcviku služebních psů, záhy rozptýlily výsledky zkoušek služebních psů a následně množící se úspěchy

na soutěžích a závodech a především dovednosti samotných psů,“ vzpomíná Roman Ruprecht. „Prosazovaný záměr směřovat výcvik co nejvíce do reálných situací je i pro mne tou správnou volbou. Vždyť zejména nacvičené situace a natrénované adekvátní reakce na ně mohou ušetřit spoustu problémů jak ve výkonu náročné strážní služby, tak i v soukromém životě,“ dodává.

Jiří Zatloukal nastoupil k Vězeňské službě ČR v roce 2006 a psovodem se stal v březnu 2009. Od dubna 2015 pracuje ve funkci inspektora pro psovody. „Kynologii jsem se začal plně věnovat od nástupu do funkce psovoda a tato disciplína se postupně stala pevnou součástí mého života, nejen pracovní náplní, ale i zálibou. Kynologie sama o sobě jako taková je poměrně složitá od-

větví, které vyžaduje spoustu času,“ říká Jiří Zatloukal. Práce psovoda je podle jeho názoru neustálá činnost, které je třeba se věnovat celý den a celou noc bez ohledu na začátek či konec pracovní doby. „Svého psa považuji za partáka, a dost možná i za člena rodiny. Tento vztah ke služebním psům se snažím vštěpovat i svým kolegům ve službě. Pro získání správného kontaktu se psem je tento vztah naprosto zásadní a je nutný pro dosažení úspěchů ve službě i na soutěžích,“ dodává inspektor Zatloukal. „Výcvik se snažíme provádět tak, aby co nejvíce napodoboval reálné situace, s kterými by se příslušník psovod při výkonu své profese mohl setkat. Cvičíme uvnitř věznice i mimo ni, využíváme okolní lesy, cvičné opuštěné objekty a podobně,“ říká psovod Jiří Zatloukal.

Svého současného psa, belgického ovčáka čili malinoise, jménem Axel, dostal přiděleného asi před pěti lety. Tehdy byl Axelovi jeden rok. „Jeho výrazným rysem jsou vynikající obranářské vlohy, díky kterým je to v první řadě spolehlivý partner do služby, ale je poměrně dosti úspěšný i na různých soutěžích zaměřených na obranářské disciplíny, takzvané obranářské speciály, a soutěže pod záštitou organizace SKS TART ČR, kde právě na posledních dvou ročnících mistrovství republiky obranářů mohl uplatnit své kvality a následně získat dvakrát za sebou titul mistra republiky s oceněním nejlepší obranář,“ vysvětluje Jiří Zatloukal.

SVĚT PODLE TARTU

JIŘÍ ZATLOUKAL

Co je vlastně TART? Tart je zkratka pro zájmově prováděný služební výcvik psů – zkráceně znamená terénní a racionální trénink. Zájmově prováděná praktická kynologie má na našem území velmi dlouhou tradici. Před válkou to byl Klub policejních a ušlechtilých psů, po válce to byl až do počátku devadesátých let zejména Svazarm a na přelomu 60. a 70. let i Československý svaz chovatelů drobného zvířectva, kde se prováděla zájmová služební kynologie.

Ať už byly ve státě jakékoli politické poměry, které samozřejmě určovaly i to, jak a proč se psi cvičí, podstatu výcviku byla taková, aby pes byl schopen předvést v reálném prostředí to samé, co předvede v umělých podmínkách cvičiště. Při metodách výcviku psa a při posuzování jeho výkonu se vycházelo z účelu cviku pro praktický život. Po listopadu 1989, v době kdy už neexistoval Svazarm a cvičiště nově patřila pod Český kynologický svaz, se kynologie přeorientovala na sportovní kynologii, prováděnou a posuzovanou stejným způsobem jako na západ od našich hranic, zejména v Německu. Je to disciplína mimořádně náročná jak na umění psovoda daný cvik naučit, tak i na vrozené vlastnosti

psa. Je při ní žádoucí mimořádná přesnost a efekt provádění cviku. Čili je to sport. Nehraje zde žádnou roli to, jaký mají cviky smysl v praxi a ani způsob jejich posuzování z toho nevychází. ČKS přijal v roce 1994 nový národní zkušební řád pro sportovní výcvik psů, který znamenal plnou orientaci kynologie na cvičištích na sport, a došlo k tomu, že pejskaři, kteří se chtěli věnovat praktickému výcviku psů, ztratili možnost v takovém výcviku skládat zkoušky a soutěžit. V této době, v reakci na tyto trendy na našich cvičištích vznikl speciální kynologický svaz TART České republiky. Měl dát kynologům možnost věnovat se praktické služební kynologii jako jejich zájmu, a tím rozšířit nabídku

dostupných psích sportů, navázat tím vlastně na dlouholetou a úspěšnou tradici v kynologii, ale také pomoci potvrdit vlastnosti psů do chovu pro účely předávání „dobré krve“ pro praktický způsob výcviku. TART se liší od klasického sportu tím, že usiluje o psy plnící cviky v jakémkoli prostředí (les, městské prostředí, opuštěné objekty) oproti výcviku v prostředí cvičiště; v obranách mají být psi schopni zadržet na jakékoli pomůcku, tzn. rukáv, skryté manžety, ringové celoobleky, práce na osobu bez ochranných pomůcek v náhubku. Při provádění jednotlivých cviků a jejich posuzování se vychází z jejich smyslu v praxi.

Standardizovaný program GREPP ve Věznici Nové Sedlo cílí na pachatele, kteří byli odsouzeni za trestné činy násilí na dětech. Je koncipován jako vzdělávací program, jehož smyslem a cílem je na základě motivace vytvoření adekvátního náhledu na trestnou činnost a poznání. Uvědomění si a přijetí konkrétních důsledků své trestné činnosti.

Široký záběr programu, který byl v měsíci březnu a dubnu ohraničen pěti týdny s časovou dotací 21 hodin terapeutické práce, 24 skupinovými setkáními, kdy dopolední část byla věnována vzdělávání, zatímco odpolední aktivity využívaly prvky sociálně-psychologického výcviku a terapeutické práce s odsouzenými. Závěr každého týdne tvořila tzv. nestrukturovaná skupina, jejíž náplní se stala relaxace, meditace, diskuse k tématům a individuální pohovory.

Přijetí viny v rámci spáchaného trestu v programu Grepp se stává výslednicí snažení odborných pracovníků výkonu trestu při práci s odsouzeným s tím, že program si neklade za cíl terapeutickou změnu osobnosti, ale poznání a uvědomění si konkrétních důsledků trestné činnosti. Volba technik, jako je horká židle, kde je smyslem sebepoznání, ale i předání odsouzenému zpětně vazby k trestné činnosti. V metodě dopis oběti se odsouzení snaží adresovat sdělení, případně návrhy

na způsob narovnání. Každodenní zápisy do deníků vypovídají mimo jiné o změně hodnotových preferencí odsouzeného, zamyšlení se nad tím, co spáchal, a vyrovnání se s pocitem viny a přijetí odpovědnosti za svůj čin se všemi důsledky. I na nepatrném vzorku odsouzených lze vyzkoušet, že cesta přijetí, trvalé proměny a odpuštění sám sobě je tou cestou k nápravě a vymanění se z vyjetých kolejí. Přijetí viny je jedním z východisek pro úspěšnou reintegraci vězňů. U mnoha odsouzených je diagnostikována parafilie, mnohdy je nutné vysvětlit, co to pro ně znamená, že tento

stav je neměnný a musí se naučit s ním žít v mezích zákona a morálky. Motivovat je k aktivní účasti na své nařízené ochranné léčbě a i následné spolupráci s odborníky v tomto oboru. Část odsouzených i po absolvování programu žádnou skutečnou vinu necítí, otázkou zůstává proč? Jestliže připustíme, že i odsouzený má právo na vývoj a pocit viny zažívá, pak patrně nestaguje a vytváří si podmínky pro úspěšnou reintegraci. Dlouholetá praxe ukazuje, že deset až dvacet procent odsouzených, kteří absolvují GREPP, vinu nepřijmou.

eko

KONFERENCE V BŘEVNOVSKÉM KLÁŠTEŘE

EVA KORENEKOVÁ

Architektonický skvost Břevnovský klášter přivítal ve dnech 29.-30. března účastníky závěrečné konference projektů Programu CZ 15 - Budování kapacit a spolupráce v justici/Nápravné služby včetně alternativních trestů, v jehož rámci byl schválen projekt Vězeňské služby ČR Zvýšení efektivity přípravy vězňů před propuštěním z Věznice Nové Sedlo, který je financován z Norských fondů a státního rozpočtu.

Věznici Nové Sedlo na konferenci zastupoval ředitel Miroslav Špalek a koordinátoři měkké a tvrdé části Slavoj Sklenička a Peter Steňko. Zástupci věznice se podělili s účastníky konference o své pozitivní, ale i negativní zkušenosti z realizace projektu. Cílem projektu je zlepšení podmínek a zvyšování kapacity pro práci s odsouzenými, a to vytvořením prostorů pro vzdělávání v souladu s evropskými a mezinárodními normami v oblasti lidských práv. Záměr byl vybudovat centrum teoretické a praktické přípravy v oboru dřevovýroba a údržba veřejné zeleně pro vzdělávání odsouzených v dělnických profesích, vestavbou do nedostavěného objektu kotelny. Projekt dává šanci odsouzeným

k úspěšnému návratu a tím i ke snížení opakované trestné činnosti a dalšímu naplňování věznic. Zástupci věznic nejenže se podělili o zkušenosti, ale načerpali i celou řadu podnětů od zahraniční delegace z Norska, ale i kolegů z věznic, kteří se podíleli na projektu programu CZ 15. Velmi cenné poznatky, které nelze opomenout, je možné shrnout do dvou oblastí, práce s odsouzeným a oddanost pracovníků. Proto vystoupení vedoucího norské delegace Kima Ekhaugena doplněné motivačním filmem o oddanosti pracovníků Norského nápravného systému ke své práci vyslalo jasný signál, že jedině spokojený člověk může být oddaným pracovníkem. Rovněž informace o zahájení resocializačního a reedukačního procesu ihned po nástupu odsouzeného do výkonu trestu je možná vedle

spokojeného pracovníka vězeňské služby jedním z mnoha kamínků v mozaice, pod kterou se skrývá příznivé vnímání vězeňské služby ve společnosti. Zahraniční setká-

ní přinášejí vždy pozitiva a Věznice Nové Sedlo děkuje za důvěru a příležitost, kterou dostává v rámci účasti na projektech a dalších akcích.

MODERNÍ TECHNOLOGIE PŘI TERAPII MLADISTVÝCH

JANA RATHNEROVÁ

Rok 2016 byl ve Věznici Všechny na oddělení mladistvých odsouzených a na specializovaném oddělení pro mladistvé odsouzené s poruchou chování ve znamení spolupráce s Psychologickým ústavem Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v zastoupení panem Pavlem Humpolíčkem a Laboratoří HCI MU v zastoupení paní Barborou Kozlíkovou. V rámci Programu Newron, jehož odborným garantem je Masarykova univerzita, byl vytvořen projekt Možnost využití moderních technologií v procesu terapie u mladistvých odsouzených na specializovaném oddělení ve Věznici Všechny, který byl vypracován přímo pro naši cílovou skupinu.

Projekt je podporován Programem děkana Fakulty informatiky MU pro podporu studentských výzkumných a vývojových projektů. Newron je terapeutický software, který je zaměřen na podporu a rozvoj lidí s různými psycho-sociálními obtížemi. Aplikace sestává ze sady her, které aktivně působí na sociální vnímání a sociální interakce uživatelů, aktivuje jejich kognitivní, psychomotorické či rozhodovací funkce a současně posiluje efektivní využívání moderních informačních technologií a elektronických her ve prospěch osobního rozvoje. V první fázi se projekt zaměřuje cíleně na děti a dospívající s diagnostikovanou poruchou autistického spektra, po-

sléze se zaměří i na další psychosociální a kognitivní obtíže a poruchy. Cílem projektu je nabídka dostupného nástroje, který podpoří přirozené schopnosti. Vizi projektu je podpora osob s primárními i sekundárními psychickými poruchami, s poruchami sociálního přizpůsobení (poruchy chování, hyperaktivita, impulzivita, agrese), s poruchami kognitivních a exekutivních funkcí (ADHD/ADD), se sebepoškozováním, se specifickými poruchami učení, s poúrazovými a pooperačními stavy. Software je šířen pod svobodnou licencí a je k dispozici zdarma. Přínos terapeutického projektu vyplývá ze smyslu a cíle projektu.

To znamená seberozvoj, získávání znalostí, rozvoj schopností a dovedností, aktivace motorických funkcí, které souvisí s rozvojem všech neuronálních schopností lidského mozku (pozornost, sensorika, senzitivita, vůle). Sociální dovednosti, sociální rozvoj (kognitivní, exekutivní a rozhodovací funkce; schopnost rozlišování emocí, prožívání; identifikace), vnímání potřeb svých i druhých lidí. Podněcování rozvoje neuropsychologických funkcí (paměť, pozornost, vůle). Snížení projevů primárních a sekundárních psychických poruch. Dále pak aktivní náhled na trestnou činnost a přirozenější společenské začlenění. Cílovou jednotkou tohoto projektu

byl mladistvý odsouzený, narozený v roce 1998, umístěný ve specializovaném oddělení pro výkon trestu mladistvých odsouzených s poruchami duševními a poruchami chování. Ten jasně svým chováním narušoval plnění výkonu trestu. Jednalo se o osobu s hyperaktivitou, impulzivitou, s agresivitou, s primárními i sekundárními psychickými poruchami, s poruchami sociálního přizpůsobení a možným sebepoškozováním. Mladistvý odsouzený, který ve výkonu trestu plnil povinnou školní docházku - pomocnou školu, docházel na terapeutickou místnost, kde pracoval pod dohledem vychovatelky-terapeutky s navrženým počítačovým programem. Terapeutický software, který vyvíjí dvě pracoviště Masarykovy univerzity, tedy primárně čerpá z tzv. klasických her 80. a 90. let 20. století. Podstatou těchto klasických her je totiž většinou posílení konkrétních dovedností či schopností uživatele (kognitivní, exekutivní, rozhodovací funkce; pozornost, paměť, psychomotorika a další). Hra NEWRON je tedy postavena pouze na základním grafickém prostředí - neuron, mozek, lidský organismus. Průvodcem hry je postavička jménem Newronek. Ten jednoduchou interaktivní formou reaguje na konkrétní výkon uživatele. Základem těchto klasických her není dokonalá (reálná) grafika ani poutavý příběh, který by vtahoval uživatele do děje a nutil jej dále hrát. Většina her (modulů) pak tematicky čerpá právě z oné herní klasiky, jako je pexeso, pozornost volbou středového obrázku, bludiště, hanojská/londýnská věž a mnoho dalších.

Mladistvý odsouzený plnil daný program v rámci svých možností celý rok. Optimálně využil informační techniku pro svůj osobní, sociální rozvoj. Rozvoj svých kognitivních,

exekutivních a rozhodovacích funkcí. Byl schopen prožívat emoce, identifikovat svoje potřeby. Získal znalosti, dovednosti. Aktivoval svoje motorické funkce a v neposlední řadě si vytvořil předpoklady k zaplnění času uspokojujícím způsobem a zároveň neodporujícím zákonným normám občanské společnosti. Pro velmi dobrý výsledný efekt bychom rádi ve Věznici Všechny v této práci pokračovali a zařadili do terapeutického projektu vyšší počet vhodných mladistvých odsouzených. Dále využili možnost dalšího nabízeného programu pod názvem Hra SAM (sociálně aktivizační modul software Newron). V současné době je program využíván dvěma mladistvými odsouzenými. Hra SAM je speciální modul, který aktivuje sociální schopnosti a dovednosti. Je to speciální modul, který aktivuje sociální schopnosti

a dovednosti. Je založen na jednoduchých neuropsychologických principech, které však dosud nebyly v dané podobě nikde na světě aktivně odzkoušeny. Pomocí jednoduché prezentace mnoha různých obličejů mnoha různých lidí v mnoha různých sociálních situacích se pomocí stupňující se náročnosti aktivují určité oblasti předních laloků lidského mozku a tím podporují aktivní využívání přirozené lidské schopnosti rozeznávat a spoluprožívat emoce. Plná verze hry by měla být hotová na počátku roku 2017 a bude (stejně jako ostatní software, který vznikl v rámci projektu Newron) k dispozici online a zdarma. Závěrem bych ráda poděkovala doktorovi Pavlu Humpolíčkovi za spolupráci a možnost prezentace terapeutického projektu na OMS vychovatelů-terapeutů (Pracov) ve dnech 10. - 11. dubna 2017.

ZLATÁ RYBKA

PAVEL ZVOLÁNEK

Na mém stole přibyl malý hrníček, taková „zlatá šupinka“, která mi bude připomínat čistou lásku malé nemocné šestileté holčičky. Ta si přála, když dostala možnost přát si cokoli, navštívit svého strejdu ve vězení v Ostrově. Vzpomněl jsem si na krále Salomouna, když mu Bůh řekl, že mu splní jakékoli přání. Šalomoun byl moudrý král a přál si, aby byl dobrým a spravedlivým králem. Bůh jeho přání vyhověl a přidal mu k jeho nesobeckému přání také veliké bohatství. Co asi Pán Bůh přidá této malé nemocné dívce? Věřím, že ani ona nepřijde zkrátka. Manželé Ondřej a Katarína Vlčko-

vi založili v roce 2014 neziskovou organizaci Zlatá rybka, která splní jedno přání každému vážně nemocnému dítěti od tří do osmnácti let. Jedna nemocná, teprve šestiletá dívka, o které chci napsat, tak dostala příležitost říct Zlaté rybce svoje přání. Kupodivu si nepřála nic pro sebe, žádný tablet, chytrý telefon či zájezd do exotiky, ale vidět svého zavřeného strýce. Mým úkolem jako předsedy Vězeňské duchovenské péče bylo toto setkání zprostředkovat. Nebylo to jednoduché, ale díky vstřícnosti ředitele Věznice Ostrov Pavla Zangeho si malá neteřinka za přítomnosti maminky a babičky

mohla hodinu a půl hrát a povídat se svým strýcem. Odsouzený na ni asi jen tak nezapomene. Koordinátor Marek Hajžman ze Zlaté rybky popsal setkání dívenky se svým strýcem jako jeden z nejsilnějších zážitků, které do té doby zažil.

Ředitelka Zlaté rybky Karin Pospíšilová podarovala hrníčkem s rybkou Vězeňskou duchovenskou péči za zprostředkování pomoci. Já děkuji všem zúčastněným – zkladatelům Zlaté rybky, zaměstnancům a nyní zejména řediteli věznic panu Zangemu za hledání způsobu, jak vyhovět tak krásnému, nezištnému přání malé holčičky. „Myslím, že akce se ve vzájemné spolupráci vydařila a jako taková je i v novodobém vězeňství ojedinělá,“ zhodnotil setkání ředitel Pavel Zange.

VAZEBNÍ VĚZNICE PRAHA-PANKRÁC

Historie Vazební věznice Praha-Pankrác sahá do devadesátých let 19. století. V roce 1852 byl vydán císařský patent č. 117 o zločinech, přečinech a přestupcích, který byl na našem území používán jako trestní zákon téměř 100 let. Podle tohoto zákona byl trest odnětí svobody vykonáván v těžkém žaláři, žaláři a vězení. V této době přestala vyhovovat především z hygienických důvodů Svatováclavská trestnice, a proto se na východní periferii města mezi Pankráci a Nuslemi v červenci roku 1885 započalo s výstavbou nové věznice. Výstavba byla ukončena v srpnu roku 1889 nákladem 1.200.000,- zlatých a první vězni zde byli umístěni v září téhož roku. Byl zde vykonáván trest těžkého žaláře, žaláře a vězení.

Věznice byla moderní stavbou. Měla centrální vytápění teplým vzduchem, na samovazbách byla vytápění horkovodní. Měla plynové osvětlení a vlastní plynárnu. Ve věznici byly koupelny, učebny (vězňové měli povinnost docházky do různých typů vzdělávání), přednáškový sál, tělocvična, 22 dílenských místností, šest vycházkových dvorů, římskokatolický kostel, evangelická kaple a modlitebna pro věřící izraelského vyznání. Lůžková část vězeňské nemocnice měla 22 pokojů pro pacienty z řad vězňů. Po vzniku Československé republiky v roce 1918 byl objekt využíván jako věznice Krajského soudu trestního v Praze a sloužil pro více jak 800 vězňů. Byl v té době největší z 37 věznic krajských soudů pro vyšetřovance a trestance s uloženým trestem do jednoho roku.

Významným mezníkem v historii pankrácké věznice bylo období okupace Československé republiky za 2. světové války hitlerovským Německem. Německá okupační správa zde zřídila vyšetřovací vazbu německé kriminální policie Gestapo. Dne 15. dubna 1943 říšský ministr spravedlnosti nechal v objektu věznice Pankrác zřídit popravčí místnost, tzv. sekyrárnu, a zařízení k vykonávání poprav stětím gilotinou. Od tohoto data do 26. dubna 1945 zde bylo popraveno 1 087 osob. Popravčím byl kat Alois Weiss. V padesátých letech tzv. období třídního boje zde byli umístováni a popravováni političtí vězni, např. JUDr. Milada Horáková a další účastníci III. odboje. Tyto popravy byly prováděny za budovou nemocnice, kde je dnes vybudován památník těmto obětem.

SOUČASNOST

V současné době Vazební věznice Praha-Pankrác zajišťuje výkon vazby obviněných mužů a výkon trestu odnětí svobody u mužů ve věznici typu s dohledem, dozorem a ostrahou.

ODDĚLENÍ VÝKONU VAZBY

Na tomto oddělení jsou ve výkonu vazby obvinění muži a ženy, mladiství a obvinění blízcí věku mladistvých, dále obvinění muži umístění na oddělení se zmírněným režimem, obvinění muži umístění na oddělení se zvýšeným dohledem (např. podezřelí ze spáchání závažné, převážně násilné nebo teroristické trestné činnosti a obvinění zařazení

ve jmenném seznamu nebezpečných osob) a v neposlední řadě obvinění muži a ženy hospitalizovaní ve vězeňské nemocnici. Režim dne obviněných upravuje časový rozvrh dne, který je součástí vnitřního řádu vazební věznice.

Specifickou skupinu mezi obviněnými tvoří bezesporu obvinění jiných národností. Ve výkonu vazby jsou jak pro podezření z páchání trestné činnosti na území ČR, tak i z důvodů vyplývajících ze statutu předběžné, vydávací a vyhošťovací vazby. Tato skupina kromě jazykové bariéry vykazuje i různé národnostní a kulturní zvyklosti, náboženské vyznání a odlišné stravování. U řady z nich jsou častá infekční či jiná onemocnění. Všechny uvedené skutečnosti kladou na zaměstnance tohoto oddělení zvýšené nároky. Nejsilnější zastoupenou cizí komunitou jsou ve výkonu vazby Ukrajinci následováni občany Slovenska a Vietnamu.

Pro obviněné jsou organizovány preventivně výchovné, vzdělávací, zájmové a sportovní programy. Tyto aktivity jsou zajišťovány jak v průběhu celého pracovního týdne, tak i o víkendech a svátcích odbornými zaměstnanci - psychology, speciálními pedagogy, sociálními pracovníky a pedagogy volného času. K realizaci průběhu aktivit jsou využívány nejen cely a prostory k tomu zřízené jako kulturní místnosti, keramická dílna, tělocvična, vycházkové dvory a kuchyňka, ale i chodby jednotlivých oddělení, kde se konají sportovně relaxační činnosti. V roce 2013 Vazební věznice Praha-Pankrác rekonstruovala a otevřela nové oddělení pro vazebně stíhané EA2 s kapacitou 54 míst z prostředků, které se získaly z úspor po úbytku vězňů propuštěných na amnestii v roce 2013, a to v částce asi pět milionů korun. Vazební věznice se při postupné rekonstrukci všech

míst pro obviněné zaměřuje zejména na vytvoření přijatelnějších hygienických podmínek, zlepšení ubytovacího standardu a estetizaci míst, kde obvinění, případně i veřejnost tráví nejvíce času. Vhodným způsobem byly upraveny zejména cely, chodby, kulturní místnosti, vycházkové dvory a návštěvní místnosti. Většinu rekonstrukčních prací si Vazební věznice Praha-Pankrác provedla svépomocí, nábytek pochází z nábytkářských dílen Věznice Jiřice.

Cílem působení odborných zaměstnanců je nejen omezení negativních účinků izolace obviněného od společnosti, ale také nabídka hodnotného trávení volného času v průběhu vazebního věznění. Činnosti odborných zaměstnanců jsou zaměřené na řešení psychických problémů, žádostí a stížností. Poskytují krizovou intervenci, poradenskou, pedagogickou, sociální a psychologickou pomoc obviněným, kteří odmítají stravu či jsou vedeni v kategorii možný objekt násilí nebo možný pachatel násilí. Rovněž spolupracují při korekci nežádoucích vzorců chování, které by narušovaly naplňování účelu výkonu vazby apod. Nedílnou součástí vazebního oddělení věznice jsou aktivity zaměřené na drogovou oblast. Odborní zaměstnanci poskytují v rámci své profese pomoc obviněným přicházejícím do vězení s dlouholetými abúzy různých toxických látek. Překonávání abstinčních příznaků, emocionální lability, úzkostných stavů a depresí, postupující degradace osobnosti atd. jsou běžnou náplní protidrogových poraden a péče o závislé obviněné. V ne-

poslední řadě oddělení výkonu vazby zabezpečuje nelékařské činnosti u nemocných obviněných umístěných v nemocnici. Všechny tyto činnosti jsou pochopitelně závislé výkonu mnohdy nelehké služby dozorců a vrchních dozorců.

ODDĚLENÍ VÝKONU TRESTU

Na oddělení vykonávají trest odnětí svobody odsouzení muži a od druhé poloviny roku 2008 i odsouzené ženy. Jelikož je Vazební věznice Praha-Pankrác nástupní věznicí, je součástí oddělení výkonu trestu mimo standardní oddělení i oddělení příjmové a nástupní. Rovněž je zde oddělení SES (středisko eskortní služby), kde jsou ubytováni odsouzení z jiných věznic z účelem soudního jednání nebo vyšetřování orgánů činných v trestním řízení. Tito odsouzení jsou ubytováni odděleně od ostatních vězněných osob. Režim dne odsouzených na jednotlivých odděleních stanovuje časový rozvrh dne, který je součástí vnitřního řádu Vazební věznice Praha-Pankrác. Činnost odborných zaměstnanců a vychovatelů oddělení je zaměřena především na předcházení dopadů prizonizace a vytváření podmínek a předpokladů k následné úspěšné reintegraci odsouzených po propuštění do společnosti. Odborní zaměstnanci kromě standardních činností provádějí individuální pohovory zaměřené na řešení psychických problémů, žádostí, stížností, poskytují krizovou intervenci, poradenskou, pedagogickou, sociální a psychologickou pomoc odsouzeným, kteří odmítají stravu či jsou vedeni v kategorii možný objekt násilí nebo možný pachatel násilí.

lí. V oblasti terapeutické činnosti si kladou za cíl odborně působit na skupiny odsouzených zejména v rámci stanoveného programu zacházení jako prostředku vedoucímu ke snížení dalšího páčání trestné činnosti – dodržování platných norem společenského života, zvládnutí náročných životních situací, mezilidské komunikace ve skupině, vymezení role v životě v souladu s platnými normami společnosti. Účelem je určení míry schopnosti resocializace v souladu s fungováním ve společenském životě mimo výkon trestu odnětí svobody.

ZAMĚSTNÁVÁNÍ

Věznice disponuje relativně širokou paletou nabídek aktivit. Jedním z hlavních reintegračních a regulačních činitelů je ve věznici vytváření a stabilizace pracovních návyků a splácení pohledávek prostřednictvím pracovních aktivit. Ve Vazební věznici Praha-Pankrác se průměrná zaměstnanost odsouzených dlouhodobě pohybuje kolem 60 %. Odsouzení jsou na pracoviště zařazováni na základě svých profesních znalostí, dle zdravotního stavu, psychické způsobilosti a s přihlédnutím k jejich dovednostem. Odsouzení jsou zaměstnáni na vnitřních pracovištích, která zajišťují chod věznice, dále jsou odsouzení zaměstnáni v kovoobráběcí dílně, truhlárně, prádelně, tiskárně či autoopravárenských dílnách. Odsouzení dále pracují ve vězeňské nemocnici jako pomocný personál. Část odsouzených pracuje i mimo věznici na nestřežených pracovištích, např. na Ministerstvu spravedlnosti ČR, Generálním ředitelství VS ČR, Zotavovně Praha VS ČR. Nově se odsouzení zapojují do úklidu ulic v Praze, tato revoluční novinka souvisí s novou koncepcí vězeňství, připravenou Ministerstvem spravedlnosti ČR. Zaměstnávání odsouzeného mimo věznici je podmíněno udělením volného pohybu mimo věznici v souvislosti s plněním pracovních úkolů. Výběr osob pro udělení volného pohybu mimo věznici se řídí pevně stanovenými kritérii. Vzdělávání odsouzených je zajišťováno v rámci vzdělávacích programů. Cílem těchto činností je rozvoj kognitivní složky osobnosti. Od roku 2004 je ve vazební věznici zřízeno výstupní oddělení, jehož hlavním účelem je zabezpečení podmínek pro plynulý přechod odsouzených do občanského života a poskytnutí pomoci, která umožní větší připravenost na samostatný způsob života. V roce 2015 byla slavnostně otevřena nově zrekonstruovaná budova č. 17 v areálu pankrácké věznice,

kteří slouží pro výkon trestu odnětí svobody odsouzených mužů do typu věznice s dozorem. Pankrácké vazební věznici se tímto krokem navýšila její kapacita na téměř 1 202 vězněných osob. Objekt č. 17 dříve sloužil jako hospodářská budova. Rekonstrukce byla realizována od prosince 2014 do konce srpna 2015. V objektu se nachází 19 ložnic s kapacitou pro 98 vězněných osob. V případě nutného rozšíření kapacity věznice lze přikročit k navýšení o dalších 32 lůžek na celkový počet 130. V budově jsou dvě kulturní místnosti, dvě místnosti určené pro aktivity vězněných osob, zázemí personálu a technické místnosti. Objekt je vybaven společnými toaletami v úpravě anti-vandal. Sprchy jsou opatřeny žetonovým systémem z důvodu úspory vody. Cena rekonstrukce včetně projektu a subdodávek činila přes 20 mil. Kč. Na rekonstrukci se podílelo více než 50 odsouzených z pankrácké vazební věznice. Celkem odpracovali 4824 hodin, převážně na pracovišti kovovýroby, truhlárny a údržby. Tím, že vězeňská služba podstatnou část vybavení objektu vyrobila nebo opravila svépomocí a současně zaměstnala vězněné osoby, snížila celkové výdaje na rekonstrukci cca o 600 tis. Kč.

NEMOCNICE S POLIKLINIKOU

Nemocnice s poliklinikou je nedílnou součástí organizační jednotky Vazební věznice Praha-Pankrác a je výkonným zdravotnickým zařízením Vězeňské služby ČR, která zajišťuje a poskytuje komplexní zdravotní péči ústavní (nemocniční) i ambulantní (poliklinickou) v rozsahu základní, specializované diagnostické a léčebné péče a komplexní ošetrovatelskou péči osobám ve výkonu trestu odnětí svobody s celore-

publikovou působností. Nemocnice s poliklinikou disponuje celkem 97 lůžky. Oddělení chirurgických oborů poskytuje odbornou diagnostickou a léčebnou péči nemocným chorobami chirurgickými, dále pak otorinolaryngologickými, ortopedickými, urologickými, neurochirurgickými, očními, stomatochirurgickými a cévními. Průběžně jsou prováděny operační výkony v rozsahu veškeré všeobecné chirurgie, některé operace ortopedické, traumatologické, urologické, gynekologické. Na poskytované lékařské i ošetrovatelské péči se podílí kvalifiko-

vaný personál různých odborností s vysokou měrou osobního zaujetí a snahou o zvyšování maximální kvality poskytované péče a bezpečnosti pacienta. Pacientům je při poskytované zdravotní péči zajištěno právo na zachování důstojnosti a důvěrnosti informací o jejich zdravotním stavu.

ODDĚLENÍ VĚZEŇSKÉ A JUSTIČNÍ STRÁŽE

Oddělení vězeňské a justiční stráže se dělí na strážní službu, eskortní službu, referát dopravy, referát stálé služby, skupinu psodů a jednotky justiční stráže. Všechny druhy eskort mimo vazební věznici, zejména zajištění eskort k soudním jednáním, k vyšetření. Ošetření v civilním zdravotnickém zařízení, přímé eskorty do jiných věznic, doprovody vozidel a zapiso- vání na vjezdové bráně v pracovní době ve vazební věznici a službu na pěším vstupu do vazební věznice a vstupu na GR VS ČR zajišťuje eskortní služba. Vazební věznice Praha-Pankrác zajišťuje činnost místních jednotek justiční stráže. Justiční stráž také účinně napomáhá v překlenutí nedostatku příslušníků zařazených do eskortní směny. Při vazební věznici je zřízeno středisko služební kynologie. Její členové jsou zařazováni k plnění úkolů příslušníků jak ve strážní směně, tak ve směně eskortní. Psodovi naši věznice spolupracují se všemi

ozbrojenými složkami, co se týče výcviku, soutěží, kurzů pro psodů, tak v součinnosti dohodě při prohlídkách objektů a zavazadel při odhalování OPL. Jedná se o Policii ČR, Vojenskou policii, Celní správu a Armádu ČR.

PAMÁTNÍK

Památníky jsou místem významných historických událostí, spojených s osudem lidí, kteří prošli těžkou životní zkouškou. Památník Pankrác vznikl po druhé světové válce v autentických prostorách bývalého popraviště, tzv. sekýrárny, aby připomínal zřůdnost nacismu a hrdinství těch, kteří mu odporovali za cenu vlastního života. Tento morální apel byl později propagandisticky zneužit ke zdůrazňování zásluh KSČ a SSSR v boji proti nacismu. Tehdejší přístup nejen interpretoval související historické skutečnosti jednostranně, zjednodušeně a zkresleně, ale zároveň odváděl pozornost od politické perzekuce odpůrců komunistického režimu. Právě proti nim byly zneužívány policejní a justiční prostředky včetně vězeňství, zejména v letech 1948-1964. V tomto období se způsob zacházení s politickými vězni příliš nelišil od zacházení s vězni v nacistických vězeňských zařízeních. V novém pojetí byl památník vybudován v letech 1994-1995, aby

názorně dokumentoval důsledky odporu proti nacismu i komunismu a mravní příklad skutečného vlastenectví. Zároveň je vážným varováním před jakoukoliv formou totality, využívající národnostní, třídní, etnickou a náboženskou nesnášenlivost nebo jinou skupinovou nenávisť. Je též působivou inspirací k objektivnímu hodnocení česko-německých vztahů z hlediska vzájemných křivd Čechů a Němců v letech 1939-1947. Pankrácký památník spravuje Kabinet dokumentace a historie VS ČR, který též zodpovídá za jeho využívání k pietním, dokumentačním a pedagogickým účelům pro potřeby vězeňské služby a resortu ministerstva spravedlnosti. Ve spolupráci s organizacemi bývalých politických vězňů (Českým svazem bojovníků za svobodu, Sdružením bývalých politických vězňů, Konfederací politických vězňů a Klubem JUDr. Milady Horákové) a v součinnosti s Vazební věznici Praha-Pankrác se v Památníku konají zpravidla dvakrát ročně pietní shromáždění, a to k uctění památky obětí pankrácké sekýrárny v měsíci květnu a popravené JUDr. Milady Horákové v červnu za účasti vedoucích funkcionářů justice, vězeňství a dalších významných hostů. Trvalá expozice v památníku je využívána především jako názorná pomůcka k výuce historie vězeňství (historické penologie) v rámci vstupních kurzů pro zaměstnance VS ČR. Dále je využívána pro potřeby vzdělávání posluchačů odborných škol ministerstva spravedlnosti, ministerstva vnitra a ministerstva obrany, pro právnické, pedagogické a filosofické fakulty vysokých škol a vybraných středních sociálně právních škol. Prohlídka expozice s výkladem je zakončena v posluchárně přednáškou o překonání totalitní minulosti a výsledcích reformy českého vězeňství v duchu Evropských vězeňských pravidel. Památník navštěvují i zahraniční delegace přijímané na ministerstvu spravedlnosti, Generálním ředitelství VS ČR, v Institutu vzdělávání VS ČR, popř. ve vazebních vězních a věznicích. V rámci spolupráce v oblasti justice a vězeňství navštívili památník významní hosté téměř z celého světa. Velký zájem o vězeňské reálie a interiéry (historickou celou a tzv. sekýrárnu) trvale projevují sdělovací prostředky, zejména televizní a filmová studia k natáčení dokumentárních pořadů i hraných filmů. I když není památník veřejným muzeem z důvodu jeho dislokace uvnitř funkční věznice, je zpřístupňován širší veřejnosti zejména v rámci pravidelných pietních shromáždění.

VÝCVIK S 5. PLUKOM ŠPECIÁLNEHO URČENIA ŽILINA

PAVOL VERAÍ

V dňoch od 24. do 28. apríla 2017 sa konal špeciálny strelecký výcvik určený pre školiteľov streleckej a odbornej prípravy za účelom zvýšenia odbornej kvalifikácie personálu, prehĺbenia teoretických vedomostí v oblasti streleckej prípravy a praktických zručností v streľbe, manipulácie s krátkou a dlhou zbraňou, uplatňovaní alternatívnych foriem učenia metód výučby streleckej prípravy, získaní praktických zručností na účely uplatňovania metód a foriem pedagogického a psychologického pôsobenia pri vzdelávacom procese frekventantov v oblasti streleckej prípravy.

Výcvik bol personálne zabezpečený a vedený vojakmi 5. pluku špeciálneho určenia Žilina, ktorí sú inštruktormi streleckej prípravy s viac ako dvadsaťročnou praxou podčiarknutou úspechmi v streľbe z krátkej a dlhej zbrane i na medzinárodnej scéne a absolvovaním misií v Afganistane a Iraku. Práve ich dlhoročná prax športových a bojových strelcov bola zárukou kvalitného podania streleckej prípravy s aplikovaním najnovších poznatkov z tejto problematiky, hlavne metodiky výcviku a ich názory na ňu, no i samotnej realizácie praktických ukážok a streľby. Zúčastnili sa ho traja inštruktori z Inštitútu vzdelávania Zboru väzenskej a justičnej stráže a traja príslušníci z oddelenia ochrany ÚVV a ÚVTOS Nitra. Samotný výcvik začal dopoludňajšou prednáškou o psychologických aspektoch streleckého výkonu strelca v rôznych úrovniach

psychickej záťaže a jej súvislosti s ovládaním jemnej motoriky strelca, jej použitia z úrovne podvedomia počas stresu v streleckej situácii, čerpaných už z vytvorených správnych motorických návykov prejavovaných pohybom vychádzajúcim z tzv. svalovej pamäti, ktorú strelec používa a čerpá ju z úrovne podvedomia, ktoré zohráva veľkú úlohu hlavne v stave, kedy strelec môže reálne svojím vedomím riadiť len jednu pohybovú úlohu, a tým je ostré vnímanie obrazu mieridiel. Toto sa deje hlavne vtedy, ak strelec prechádza mimo svojej komfortnej zóny a dostáva sa v nej až do oblasti čiernej zóny, čo je nad úroveň 180 pulzov za minútu. Čím je prechod z bielej zóny (do 80 pulzov za minútu) do čiernej rýchlejší, tým menej motorických činností dokáže strelec kontrolovať vedome. Práve preto je správne, ak má strelec jednotlivé časti participujúce na

Autor pracuje ako inštruktor
Inštitutu vzdelávania ZVJS
(Publikováno se svolením redakce
časopisu Zvesti)

výkone (napr. práca na spúšti) uložené v podvedomí a prejavujú sa u neho ako svalová pamäť použiteľná v motorickej činnosti v podmienkach hrubej motoriky. Čím rýchlejší je prechod medzi jednotlivými zónami pulzovej frekvencie, tým má organizmus väčší problém adaptovať sa a vyrovnávať so stresovou situáciou. Pravidelným systematickým tréningom správnych streleckých návykov, streleckých situácií a realistických streleckých scenárov môžeme tieto prechody znížiť a postupne sa dostať do svojej komfortnej zóny, čo nám umožní lepšie reakcie či už na úrovni vedomia alebo podvedomia, a tým aj lepšie riešenie danej streleckej situácie v tréningu i samotnom použití strelnéj zbrane ako donucovacieho prostriedku. Ďalej sa pokračovalo preberaním základov držania zbrane, streleckého postoja, mierenia, ťahania spúš-

te, kládol sa dôraz na zracionalizovanie tejto činnosti s prihliadnutím na najnovšie trendy prebraných od špičkových strelcov Európy. Zároveň sa neustále kládol dôraz na skutočnosť, že je veľmi dôležité správne podanie a osvojenie si základov tak, aby sa dalo v budúcnosti čerpať práve z nich a pokračovať vo vyššej úrovni tréningu v streľbe. Výcvik bol postavený na chronologickom precvičovaní a nácviku základov streľby, streľby z rôznych polôh, streľby za pohybu, spoza krytu, streľby mierenej, rýchlej mierenej a dynamickej streľby s letmou kontrolou mieridiel ukazovaním, streľby s dlhou zbraňou jednotlivými ranami a dávkou. Všetky tieto činnosti prebiehali spôsobom popíšem, predvediem na sucho, ukážem reálne so zbraňou, cvičiaci nacvičí na sucho, prevedie reálne so zbraňou pomaly s vysokou kontrolou vedomia (v komfortnej zóne). Každá činnosť strelca bola vysvetlená a popísaná metodicky, záro-

veň bola podaná spätná väzba na konanie strelca zo strany inštruktora. Nesprávne získané návyky môžu byť prekážkou pre ďalší posun v streleckej úrovni strelca. Inštruktor postupne dostával strelcov do stavu vykonávania činností vo väčšej rýchlosti tak, aby mohli vystúpiť do popredia i činnosti vychádzajúce z podvedomia, čo završil nácvikom realistických streleckých scenárov. Práve to je cieľom výcviku v streľbe zo zbraní, aby sme boli schopní ju použiť v reálnej situácii a výcvik musí k tejto realite smerovať. V závere môžeme konštatovať, že spolupráca s inými ozbrojenými silami, ktoré majú reálne zvládnuť nie len situácie v podmienkach športovej streľby, ale i reálne bojové operácie, nás môžu posunúť ďalej v metodike, v streleckých zručnostiach a samotnej pripravenosti príslušníkov zboru zo streleckej prípravy.

AKTIVNÍ PŘÍSTUP VS ČR K MEZINÁRODNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ VĚZEŇSKÉHO PERSONÁLU

IVA PRUDLOVÁ

Na prelomu druhého tisíciletí Vězeňská služba České republiky aktivně vstoupila na mezinárodní penitenciární pole. Intenzivně se zajímala o zahraniční systémy s cílem zařadit se mezi rozvinuté evropské vězeňské služby. Vyšší a střední management se účastnil seminářů organizovaných v rámci programu PHARE, nejvyšší management vyjížděl do zahraničních věznic na západ od naší republiky. Organizační jednotky pak realizovaly desítky výměnných stáží s nejbližšími sousedy.

Velmi brzy se čeští zástupci objevili v roli expertů spolupracujících na rozvoji vězeňských systémů, které se potýkaly s mnohem těžšími podmínkami, než byly ty naše. V rámci multilaterálních vzdělávacích projektů jsme předávali naše zkušenosti kolegům v Ázerbájdžanu či v Gruzii. Postupně se na VS ČR začaly obracet další vězeňské služby s žádostmi o umožnění vykonávat studijní návštěvy v českých věznicích. Přijali jsme tak například moldavské, rumunské, litevské, lotyšské či ukrajinské delegace. Témata jednotlivých stáží jsou různorodá a úzce odborná. Všem je však společné jedno téma, a tím je vzdělávání vězeňského personálu.

Na základě mezinárodního projektu ukrajinské trestně-právní služby hrazeného z programu TAIEX EU, který napomáhá kandidátským zemím přiblížit jejich legislativní standardy těm unijním a splnit kritéria vstupu do EU, byla iniciována spolupráce mezi Institutem vzdělávání vězeňské služby Ukrajiny a Akademií VS ČR. Prohlášení o spolupráci mezi oběma vzdělávacími středisky bylo podepsáno v červnu 2016 v průběhu oficiální návštěvy ředitele ukrajinského institutu Eugena Barashe v Akademii VS ČR. Úkolu seznámit se se situací v ukrajinském vězeňství a hledat způsoby efektivní spolupráce se na pozvání institutu vzdělávání ujal náměstek generálního ředitele pro vzdělávání

vaná posilovna. Duchovní potřeby pak zajišťuje ukrajinská pravoslavná církev Kyjevského patriarchátu a pravoslavná církev Moskevského patriarchátu. Českou delegaci po věznici prováděl zástupce ředitele vazební věznice Oleksandr Sawczenko. Nejdůležitější mezinárodní setkání se však uskutečnilo 19. dubna 2017 na Ministerstvu spravedlnosti Ukrajiny, kde si ukrajinští, čeští a polští představitelé předali základní informace o vězeňských systémech, které reprezentují, a zúčastnili se bohaté odborné diskuse. Ukrajinské kolegy zajímalo především organizační členění VS ČR, činnost všech kontrolních orgánů, postavení vězňů osob při jejich zaměstnávání (pracovní-právní vztahy), způsob odměňování vězňů za práci, účast VS ČR na přípravě postpenitenciární péče,

a odborné zacházení Simon Michailidis. Spolu s ředitelem Věznice Stráž pod Ralskem Ladislavem Blahníkem a Akademií VS ČR Františkem Vlachem se zúčastnil konference v Kyjevě. Ředitel Akademie VS ČR seznámil všechny přítomné se vzděláváním českého vězeňského personálu a studenti kyjevského institutu zde prezentovali své znalosti a vědomosti. Česká delegace si také prohlédla Vazební věznici Lukianowska v Kyjevě vystavěnou v roce 1863 pro 600 odsouzených. Vazební věznice se postupně rozšiřovala a nyní má až 3800 vězňů osob. Ubytovna pro obviněné ženy byla dokončena v roce 2011 a má kapacitu 181 lůžek. V současnosti je zde umístěno 146 obviněných žen. Na vnitřních pracovištích zajišťují chod věznice odsouzení muži, kterým ve volném čase slouží například nově vybudo-

péče o zaměstnance, kompetence vedoucích zaměstnanců na jednotlivých stupních řízení, systém zdravotní péče apod. Na závěr vyjádřil Simon Michailidis uznání vysoké profesní úrovně ukrajinských kolegů a své přesvědčení o tom, že VS ČR může nabídnout ukrajinským kolegům další možnosti výměny zkušeností a především příklady dobré praxe v českých vězních. Tím se naplňuje myšlenka spolupráce evropských vězeňských systémů a podpora rozvoje postkomunistických vězeňských systémů prostřednictvím vzdělávání vězeňského personálu formou odborných stáží.

ZVJS V ZRCADLE SVÝCH VYZNAMENÁNÍ

JOSEF NEJEDLÝ

Psal se rok 1992. Československo bylo v závěrečné fázi před rozdělením. O tom, jak bude vypadat státní a společenské uspořádání nástupnických států, se intenzivně handrkovala tehdejší politická reprezentace. Vězeňští výstrojní specialisté v obou částech republiky měli plné ruce práce s přípravami na nutné prvotní změny a doplnění výstroje příslušníků. V první řadě šlo o novou státní symboliku, používanou k označování pokrývek hlavy - brigadýrek, lodíček či ušánek. Prvními kroky, předznamenávajícími nová výtvarná řešení, byly tedy spěšně realizované vzory čepicového označení jak v České (viz např. časopis České vězeňství č. 3/2016), tak i Slovenské republice.

Úvodním krokem slovenských vězeňských intendantních důstojníků, který byl završen nahrazením heraldicky nepřilíhivého státního znaku vzoru "pavéza", byl čepicový odznak, výtvarně vycházející z původní československé předlohy. V průběhu roku 1991 byl vyvíjen a realizován nový tvar čepicového kovového označení – představuje se tradiční heraldická podoba slovenského státního znaku v barevném emailovém provedení na kovové podložce zlatavé barvy; po stranách byl zdobený lipovými listy. Vývoj se však nezastavil. A tak se již v druhé polovině devadesátých let odborná i civilní veřejnost ve vězeňství postupně setkává s několika zajímavými a atraktivními slovenskými ražbami. Prostřednictvím heraldiky, ale i falestistiky (pomocná historická věda zabývající se zejména medailemi,

vyznamenáními a dalšími čestnými oceněními) upozorníme čtenáře na zajímavý a nevšední vývoj ve slovenském vězeňství v této významné oblasti.

Příslušnický náprsní odznak

Odznak čepicový 1992 až 2001

Další etapou, která se vyznačovala především působivými ražbami, miniaturními uměleckými plastikami, určenými pro označení stejnokrojů příslušníků ZVJS, realizovanou ovšem až po rozdělení Československa a vzniku Slovenské republiky, bylo vydání neobvyklého masivního odznaku, určeného obecně jako označení stejnokrojů příslušníků. Prvním v této nové řadě byl odznak zhruba čtvercového tvaru s barevným emailovým medailonem státního znaku Slovenské republiky uprostřed. Jeho rozměry jsou 55 mm x 50 mm a působí velmi impozantně.

Následujícím vzorem v této řadě bylo vydání náprsního odznaku (tzv. kapsáče) podobného výtvarného provedení. Ten ovšem namísto státního znaku Slovenské republiky má jako motiv použitý kruhový medailon s atributy spravedlnosti – mečem a váhami a vysvětlujícím třířádkovým nápisem: Justičná poriadková služba. V opise je opět slovní označení sboru. Používal se buď přímo upevněný na blůze uniformy, nebo na koženém závěsu jako označení stejnokrojů příslušníků zařazených k výkonu služby v justiční stráž, např. v soudních budovách apod.

Justiční stráž Poríadková služba

Před vytvořením a zavedením oficiálního nového označení ZVJS se ještě, i když pouze na nedlouhou dobu, objevila další ražba této výtvarné řady - odznak, který byl určen výhradně pro označení stejnokrojů příslušníků justiční stráže. Středový medailon kruhového tvaru však má dvouřádkový nápis: Justičná stráž. Označení sboru v opise odznaku je shodné s předchozím typem. Velikostně i výtvarně koresponduje s předchozími. Je opět proveden v barvě starého stříbra. Výtvarný návrh je dílem umělce-kého atelieru mincovny Kremnice, stejně tak jako ražba všech druhů uvedených odznaků této řady.

Justiční stráž - náprsní odznak

TVORBA ZNAKU ZBORU VÄZENSKEJ A JUSTIČNEJ STRÁŽE

Počátek nutno hledat již v roce 1997. Na základě rozhodnutí tehdejšího prvního generálního ředitele Zboru väzenskej a justičnej stráže našich sousedů, kterým byl plk. JUDr. Anton Fábry CSc. (1992 - 2002), dochází v druhé polovině devadesátých let k vytvoření zcela nové koncepce a následně i realizaci návrhu heraldického označení a zhotovení znaku Sboru - loga. Tím měly být označeny v prvé řadě nové stejnokroje vězeňských příslušníků. Vzor oliva totiž i ve slovenském vězeňství koncem tisíciletí končil! Nic nebylo ponecháno náhodě či nechvalně známé laické umělecké tvořivosti. Na zpracování ideového námětu a jeho následného uměleckého ztvárnění v případě tzv. malého i velkého znaku Zboru väzenskej a justičnej stráže se významně podílelo několik renomovaných slovenských odborníků. Z nich nutno připomenout např. PhDr. Ladislava Vrteleho, významného člena heraldické komise Ministerstva vnitra Slovenské republiky. Slovenský ministr spravdnosti schválil dne 27. 5. 1998 výtvarnou podobu dvou tvarů oborového znaku pro slovenské vězeňství a vyhlásil je rozkazem: jde o malý a velký znak ZVJS. V Heraldickém rejstříku Slovenské

republiky je od tohoto data zaznamenána pod značkou W-49/98 oficiální podoba obou tvarů znaku Zboru väzenskej a justičnej stráže.

MALÝ ZNAK ZBORU VÄZENSKEJ A JUSTIČNEJ STRÁŽE

Vzápětí po oficiálním schválení a registraci znaku se jako první s novým tvarem setkávají uniformovaní příslušníci: dochází k výměně označení stejnokroje. Čepicový znak vzoru 1991 je postupně měněn za vzor 1998 novým heraldickým označením. Laická i odborná veřejnost přijala tuto změnu a výsledek práce slovenských heraldiků s opravdovým porozuměním. Přispěla k tomu i kvalitní práce ražebního ústavu. Nedílným doplňkem služební pokrývky hlavy příslušníků ZVJS od nejnižší hodnosti po generála je nadále, od roku 2001, tedy druhý typ čepicového odznaku oválného tvaru, kovový, jehož motivem je právě malý znak Zboru. Malý znak ZVJS je tvořen státním znakem Slovenské republiky (jehož součástí je tzv. "Svatoštěpánský kříž"), který leží na zlatém klíči, visícím na zlatém řetěze, rozloženém po okraji oválného pole. Zlatý klíč symbolizuje uzavření, vězení a je vlastně v přeneseném smyslu slova vyjádřením odnětí svobody. Horní část klíče tvoří tři zdobené poloobloučky, které jsou umístěny nad státním znakem a tvoří jako-by pokračování, resp. druhou linii

Odznam čepicový 2001

trojvrší. V dolní části pod znakem je vidět část pracovní, tj. zamykací plochy klíče. Samotný klíč je zavěšen na zlatém řádovém řetězu, který lemují celý malý znak. Řetěz má ceremoniální podobu. Použití řetězu v navržené podobě bývá v heraldické praxi obvyklé. Kromě dalšího využití tohoto typu označení na rukávech stejnokrojů slovenského vězeňského personálu se předpokládá, že tzv. malý znak se uplatňuje např. při označování písemností.

PAMĚTNÍ MEDAILE 1999

Na Slovensku si připomenuli, že rok 1999 byl pro slovenské vězeňství i rokem jubilejním. Byl to rok 30. výročí vzniku samostatného vězeňství v rámci tehdejšího Československa. A tak je vydána první pamětní medaile ZVJS, kde jako dominantní motiv lící strany je využit právě tzv. malý znak sboru. Medaile je dvoustranná a má podobu ver-

Medaile 30 let slovenského vězeňství

tikálně postavené elipsy s rozměry 35 mm na výšku a 25 mm na šířku. Je patinována do barvy starého stříbra. Na lící straně je jako motiv ztvárněn malý znak Sboru. Na rubu je pouze ve třech řádcích použit nápis 30. rokov slovenského väzenstva. Medaile je zavěšena na stuze v barvě slovenské trikolory (šíře 40 mm, délka 50 mm).

S trochou skutečné lítosti nutno poznamenat, že Vězeňská služba ČR pravděpodobně z důvodu mnoha problémů, které bylo nutno bezodkladně vyřešit, 30. výročí vzniku českého vězeňství přehlédla a nijak nepřipomněla.

VELKÝ ZNAK ZVJS A JEHO ŠTÍTONOŠI

Současně s malým znakem ZVJS byl vytvořen a následně také oficiálně schválen pro Zbor väzenskej a justičnej stráže i výtvarný heraldický vyvážený návrh tzv. velkého znaku. Ústřední částí velkého znaku je malý znak, který celé kompozici dominuje. Po obou stranách znaku jsou jako výtvarná součást kompozice použity stylizované postavy dvou známých světců. Důvody použití církevních motivů jsou s největší pravděpodobností pragmatické, přesto jde o zajímavý a velmi přínosný čin. Použití těchto motivů je prostě atraktivní a již na první pohled působivé, stanou-li se hned dva relativně velmi známí světci součástí oficiálního označení státního orgánu u našich východních sousedů, na Slovensku, ale i na Ukrajině. Pro ty, koho zajímají detaily, přinášíme je v krátkosti v následujících řádcích.

Dělíme-li (např. z hlediska historického a kulturního vývoje) Evropu na tzv. západní a východní část, reprezentuje na znaku západní tradici svatý Hippolit Římský. Ten je v tradici západoevropských národů považován za patrona vězeňských pracovníků. Slovenští tvůrci znaku vybrali nezaměnitelné atributy římského vojáka. Druhým je svatý archanděl Michael, zobrazený se známými atributy - plamenným mečem v pravé a váhami v levé ruce. Ten byl v minulosti a je i v současné době považován za patrona vězeňských pracovníků u národů východní části Evropy, zejména tedy národů slovanských. Oba vyobrazení světců nesou své typické atributy, podle kterých je lze identifikovat, i kdyby laik byl na pochybách a konkrétně nevěděl, že se jedná jmenovitě o tyto dvě významné duchovní osoby. Výběr a oficiální zobrazení těchto svatých v oficiálním označení Zboru väzenskej a justičnej stráže bylo zvoleno ze dvou důvodů. Prvním je zájem o dosažení dokonalé umělecké a výtvarné vyváženosti plochy znaku. Druhým, neméně závažným důvodem je známá skutečnost, že Slovensko leží na historické hranici kulturních vlivů západních a východních. Obdobně české země vytváří spojnici mezi kulturami germánských a slovanských národů Evropy, což má i tento znak symbolicky dokumentovat. V horní části velkého znaku je umístěno označení (ve čtyřech řádcích): ZBOR / väzenskej / a justičnej / stráže. Pod znakem je použito latinské heslo: „NIL MINUS QUAM IRASCI / PUNIENTEM DECET“ ve dvou řádcích, jehož autorem je řím-

Velký znak Sboru

ský stoický filosof, politik, moralista a básník Lucius Annaeus Seneca. Překlad „Nic nectí trestajícího méně než hněv“ zdůrazňuje profesní etické pravidlo vězeňských pracovníků, aby při uplatňování zákona vůči odsouzeným postupovali bez jakýchkoli záporných emocí a své povinnosti vykonávali klidně, rozvážně a lidsky. Využití motivu tzv. velkého znaku ZVJS bylo využito jako základní téma služební odznaku příslušníka, čestných resortních vyznamenání a v neposlední řadě také jako logický ústřední motiv standardy Zboru.

SLUŽEBNÍ ODZNAK PŘÍSLUŠNÍKA

Je elipsovitého tvaru - delší strana měří 60 mm, výška je 50 mm. Provedení odznaku je lesklé, stříbřitě barvy. Ústředním výtvarným motivem je velký znak zboru. V souladu s platným předpisem je součástí kmenové číslo příslušníka, vyraže-

Odznam příslušníka

né na liště ve spodní části odznaku. Ražba je dílem renomovaného ražebního ústavu, Státní mincovny v Kremnici, která dílo vytvořila v nejvyšší technické kvalitě. Odznak je nepřenosný a podle platného předpisu je příslušník povinen jej po skončení služebního poměru vrátit personálnímu útvaru, který jej vydal a přidělil.

MEDAILE ZA ZÁSLUHY O SLOVENSKÉ VĚZEŇSTVÍ

Uděluje se příslušníkům za záslužné činy a jako ocenění za dlouholetou službu. Vyznamenání existuje ve třech stupních. Má tvar osmiramenného kříže o průměru 35 mm. Jeho jednotlivá ramena v bílé barvě (email) vždy střídá lipový list. Uprostřed je kruhový medailon modré barvy s nápisem Za zásluhy a v mezikruží je opis: O slovenské väzenstvo. Vyznamenání je zavěšeno na stuze 38 mm široké a 50 mm dlouhé, která má pruhy v kombinaci barev bílo-modro-žlutá. Počet pruhů se liší podle jednotlivých stupňů. Součástí je i stužka opatřená miniatúrou s nápisem Za zásluhy. Poprvé byly tento vzor vyznamenání, tyto čestné dekorace vydány a udělovány dle platného předpisu již v roce 1994. Do soustavy nově zřízených slovenských vězeňských čestných dekorací, vyznamenání (2001) byly následně a v nezměněné podobě převzaty a zařazeny i po zřízení oficiálního znaku Zboru. Pro faleristiky, které zajímají i další podrobnosti, uvádíme, že tato ražba je dotvářena naprosto shodným provedením závěsných stuh jako ty, které jsou použity v případě dřívějších tří stupňů záslužné medaile tehdejšího ZNV SSR „ZA ZÁ-

SLUHY", vzor 1989. Jak je uvedeno v původním předpisu 1989, tehdejší řádová stužka však nebyla dozdobena žádnou miniaturou.

Medaile za zásluhy

ČESTNÁ MEDAILE SBORU

Má tři stupně a uděluje se příslušníkům i civilním zaměstnancům ZVJS. Kritéria udělování jsou zejména významný čin, dlouholetá příkladná služba, příp. rozvíjení vztahů na mezinárodní úrovni. Medaile má

Čestná medaile

tři stupně a uděluje ji jednorázově ministr spravedlnosti Slovenské republiky nebo generální ředitel ZVJS. Jako motiv je použit velký znak Zboru. Je jednostranná, kruhového tvaru o průměru 40 mm. I. stupeň je patinován do zlaté barvy, II. stupeň do barvy stříbra, III. stupeň do barvy bronzu. Stuha je 38 mm široká a 50 mm dlouhá, s kombinací barev červená, modrá, bílá a žlutá. K medaili náleží i stužka, jejíž součástí je miniatura s motivem malého znaku Zboru. Ražba opět je výsledkem kvalitní práce kremnické mincovny.

PLAKETA SBORU

Je určena a uděluje se příslušníkům i zaměstnancům sboru za zásluhy o rozvoj, budování a společenskou prestiž sboru. Může být udělena i příslušníkům jiných států např. za šíření a poskytování informací o ZVJS za účelem upevnění jeho společenské prestiže a dobrého jména apod. Plaketa má obloukovitý tvar o základně 77 mm a výšce 68 mm. Ústředním motivem je velký znak sboru. Je jednostranná, patinovaná do barvy starého stříbra. Její součástí je i stužka, na níž je upevněna miniatura s motivem velkého znaku Zboru.

Čestná plaketa

Čestná plaketa sboru STUŽKA

STANDARTA SBORU

Standarta ZVJS byla zřízena na základě rozhodnutí a rozkazu ministra spravedlnosti SR č.2/1998. Rozměry – délka 1 150 mm a šířka 960 mm. Podkladová barva je zlatá a ústředním motivem je velký znak Zboru. Na základě tohoto rozkazu bylo mj. také oficiálně rozhodnuto o další skutečnosti důležité pro sbor – byl vyhlášen Den ZVJS.

Standarta sboru

ODZNAK SBORU

Má podobu na výšku postavené elipsy o rozměrech 34 mm na výšku a 29 mm na šířku. Ústředním motivem této čestné dekorace je malý znak Zboru, který obklopuje na okraji dělený opis Odznak sboru vezenskej a justičnej stráže. Je udělován jako ocenění významných výsledků ve služební, sportovní, příp. publikační činnosti nebo za bezplatné dárcovství krve atd. Oprávnění k udělování má ministr spravedlnosti SR nebo generální ředitel ZVJS. Je udělován výlučně jednorázově. Skutečnost, že je patinován do barvy starého stříbra, umocňuje jeho výtvarnou působivost.

Odznak sboru

Příspěvek ve velmi stručné podobě seznamuje čtenáře s novými, moderními trendy a opravdu zajímavým vývojem a problematikou tvorby čestných dekorací ve slovenském vězeňství od první poloviny devadesátých let minulého století do současnosti. Byl učiněn další potřebný krok k bližšímu poznávání zajímavé výtvarné oblasti v zemi našich sousedů, se kterými nás krom profesních zájmů spojuje také bývalá dlouholetá koexistence ve společném státě. Záměrem autora je kromě dalšího i seznamování odborné vězeňské veřejnosti s touto tematikou a jejím řešením jak v rámci států V-4, tak i dalších, např. v Evropské unii či ve světě. A slovenským kolegům lze při této příležitosti pouze popřát, aby i v případě dalšího vývoje v této oblasti jejich autoři (a legislativci) měli onu pověstnou šťastnou ruku.

ENGLISH CORNER – I

If your prison is frequently visited by foreign delegations, you might be curious to learn why international relations are needed and have great value for us in the penitentiary field.

Three main reasons highlighting the importance of interacting with our international counterparts will be mentioned in this article.

It is obvious that the international exchange of information and best practices are a vital source of inspiration and implementation of new positive changes or improvements within penitentiary systems. Pilot projects influenced by foreign practices have been successfully introduced into some Czech prisons. Forensic facilities, open prisons, and beekeeping activities at prisons reflect the real impact of international communication and long-time professional consultations. To initiate and keep information exchanges active, conferences, study visits and excursions are a few of the international activities organized world-wide, benefitting the Czech Prison Service.

On an individual level, every prison professional can benefit from communication with foreign colleagues. Gaining information about European prison systems, about international bodies active in the penitentiary field, and about new documents, published for example by the Council of Europe, should be a part of one's own professional enhancement. Learning about the treatment of prisoners abroad, about different projects, approaches, methods or special and innovative tools used to prepare inmates for their release is as important as learning about new prison technology including modern communication means and security systems. It broadens your professional horizon, changes your perspectives and enriches you professionally as a prison practitioner and person.

Finally, international prestige and reputation is also important for every institution. Active participation in international conferences, expert meetings and membership in international penitentiary organizations such as EuroPris or ICPA prove the competency and capability of Czech penitentiary staff to contribute to the development of European prison administration, and, in this way, influence European penal policies.

It is true, that the personal experience of visiting a prison abroad is much more valuable to an individual than mere written information. However, if there is an opportunity to talk to foreign prison practitioners in a Czech environment, you are encouraged to take advantage of interacting with them, regardless of the level of your position or your English. The first step you are encouraged to make is to contact the spokesperson in your organizational unit and express your interest to get involved in your prison's international activities.

Penitentiary field	penitenciárny pole
Penitentiary system	penitenciárny (vězeňský) systém
Forensic facility	forezní zařízení, detenční ústav
Open prison	otevřená věznice
Beekeeping activity	činnosti spojené s chovem včel
The Czech Prison Service	VS ČR
Prison professional	zaměstnanec či příslušník pracující ve věznici
European prison systems	evropské vězeňské systémy
Council of Europe	Rada Evropy
Professional enhancement	profesní rozvoj, zvyšování profesních dovedností a znalostí
Treatment of prisoners	zacházení s vězňnými osobami
Inmate	(v této souvislosti) vězňná osoba
Release	propuštění
Prison practitioner	zaměstnanec nebo příslušník pracující ve věznici
Prison administration	vězeňská služba nebo také GR vězeňské služby
European penal policies	evropská trestní politika či strategie
Spokesperson	tiskový mluvčí
Organizational unit	organizační jednotka

EuroPris <http://www.europris.org/>
ICPA www.icpa.ca

Pro časopis České vězeňství zpracovala: Iva Prudlová, metodik pro vzdělávání v oblasti mezinárodní spolupráce, Akademie VS ČR
Jazykovou korekturu článku provedl: Doug Dretke, Executive Director, Correctional Management Institute of Texas, Sam Houston State University

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA SE PŘEDSTAVILA NA VELETRHU ISET

PETRA KUČEROVÁ

Letos poprvé se VS ČR prezentovala na významném prestižním mezinárodním veletrhu bezpečnostní techniky a služeb ISET, ISET a PYROS. Návštěvníci z řad odborníků a i veřejnosti projevil velký zájem o naši statickou ukázkou, kde mohli vidět, jak vypadají cely, výstroj a výzbroj příslušníků, donucovací prostředky, nepovolené předměty, které byly propašované do věznic, a také například snímky z rentgenu, které ukazují spolknuté předměty. Zajímavá byla i historie českého vězeňství.

Velké pozornosti se těšila eskortní vozidla, zejména pak vězeňský autobus. Nechyběly ani nové projekty v oblasti zaměstnávání odsouzených, výrobky, které vyrobili odsouzení, a mnoho dalších zajímavostí z oblasti vězeňství. Vězeňská služba ukázala, co umí i v rámci dynamických ukázek. Naši příslušníci z Věznic Olomouc předvedli, jak vypadá napadení eskorty s chráněnou osobou s mimořádným bezpečnostním opatřením, zákrok na vozidlo, které

převáží uprchlou osobu, a zákrok jednotky za využití služebního psa a expanzní zbraně Kraken. „Práce ve vězeňství je zajímavá, ale velmi náročná a veřejnost toto odvětví vnímá velmi rozporuplně. Je třeba řadu mýtů, které kolem vězeňství jsou, odstranit, proto jsme na tomto významném veletrhu představili naši náročnou a zodpovědnou práci,“ řekl generální ředitel Vězeňské služby České republiky Petr Dohnal.

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČR A OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE 2017

OLDŘICH TEGZE

Je jaro, píše se rok 2005. Na nádvoří hradu Špilberk přijíždějí pozvaní hosté - hejtmani ze všech krajů, členové Klubu olympioniků, významné osobnosti sportovního života Jihomoravského kraje a města Brna, představitelé politického a společenského života kraje a města. Antické kulisy hradního nádvoří diváky vrátili do starořecké Olympie, kněžky chrámu se chystají k obřadu zapálení olympijského ohně. Ohně, který na své cestě Českou republikou zavítá do všech krajských měst. Olympijský oheň, který pozve mladé sportovce - reprezentanty krajů na Olympiádu dětí a mládeže na jižní Moravu, do města Brna. Olympijský oheň vyrazil z města Brna, aby se do něho po dvouměsíční pouti opět vrátil. V každém krajském městě se na hejtmanství odehrával rituál zapálení olympijského ohně. Kněžky držely oheň v keramických miskách. V miskách, které vyrobili odsouzení z Vazební věznice v Brně - Bohunicích. Jejich dokonalý tvar s antickým zdobením podtrhl symboliku krátkého olympijského obřadu. Hejtmani ve všech krajích převzali tyto misky s hořícím ohněm a jejich pozvednutím do výše se připojili nejen k myšlenkám olym-

pionismu, fair play, ale také ocenili ty, kdo tyto nádherné symboly vytvořili. Aby bylo všem jasné - každý hejtmán věděl, kde a kdo misku vyrobil, a po obřadu ji uložil ve svém krajském úřadě.

Je jaro, píše se rok 2017. Jihomoravský kraj je ve dnech 24. - 29. 6. 2017 opět pořadatelem Olympiády dětí a mládeže Vězeňská služ-

ba České republiky prostřednictvím Vazební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence v Brně-Bohunicích projevila znovu zájem se do projektu Olympiády dětí a mládeže 2017 aktivně zapojit. Tentokrát si nejen hejtmani všech krajů, ale i mnoho desítek dalších významných hostů olympiády ze sportovního, společenského a politického života odveze z Brna odsouzenými ručně vyrobené keramické misky s motivy Jihomoravského kraje a města Brna. V každém kraji zůstane a každému VIP hostu se do ruky dostane krásný předmět připomínající tuto největší sportovní akci pro mládež v České republice. Do každého jednotlivého předmětu byla vložena práce, um a naděje odsouzených. Naděje, že jejich chuť se k olympiádě přihlásit a podpořit ji, přinese obdarovaným užitek a radost. Suvenýry vyrobené odsouzenými naplňují jeden z cílů akce - lidi spojovat a propojovat, ne je rozdělovat a izolovat. Letošní spolupráce bude však daleko bohatší. Kromě krásných suvenýrů pro VIP hosty dostanou mladí olympionici do bohatého volnočasového programu i „živé“ ukázky z práce příslušníků VS ČR. V olympijské vesnici, tedy přímo v srdci olympiády, uvidí naživo ukázky z ky-

nologického výcviku služebních psů pod vedením zkušených instruktorů Vězeňské služby ČR. Další a podle nás určitě velmi atraktivní součástí programu bude možnost seznámit se blíže s prací příslušníků VS ČR a vidět z bezprostřední blízkosti akci speciálních jednotek, jež jsou cvičeny na řešení krizových situací, které se v jejich povolání vyskytují. To, co více než 4 500 mladých sportovců-olympioniků a hostů ze všech krajů republiky nemá možnost vidět a ocenit, je práce mnoha zaměstnanců VS ČR a odsouzených, jež stojí v pozadí. Jsou to ti, kdo se zapojují do přípravných prací, vypomáhají v průběhu olympiády a budou nasazeni i na demontážní a úklidové práce, až zhasne olympijský oheň. Ochota VS ČR, projevená aktivitou VVaÚpVZD Brno v čele s jeho ředitelem Dušanem Gáčem, tak dokladuje a zdůrazňuje společenský přesah tohoto významného projektu Českého olympijského výboru. Současně pomáhá konkrétními činy naplňovat heslo naší Olympiády dětí a mládeže 2017 - Společně, ne vedle sebe!!

Ředitel VVaÚpVZD Brno plk. Mgr. Dušan Gáč, 1. zástupce ředitele plk. Mgr. Alexandr Kisling a Oldřich Tegze ze spolupořadatelské agentury Galant Brno.

Na závěr mi nezbývá nic jiného, než všechny srdečně pozvat do Brna. A ti, kdo to nestihnou, můžete vše sledovat na www.olympic.cz/odm.

ŠESTÉ VÍTĚZSTVÍ STŘELECKÉHO DRUŽSTVA VĚZNICE OSTROV

Jarní kolo mezinárodního Střeleckého závodu družstev, pořádané Sportovní střeleckým klubem Policie Sokolov ve spolupráci s městem Sokolov na střelnici SKP Unitop Sokolov v Lomnici dne 1. dubna 2017, dokonale poměřilo formu střelců po zimní přestávce. Závodu ve střelbě z velkorážné pistole na mezinárodní pistolový terč na 25 m a střelbě z dlouhých samonabíjecích zbraní (samopal vz. 58 a obdobné poloautomatické pušky) na 100 m vstoje se zúčastnilo téměř 60 střelců, rozdělených do 19 týmů, z toho sedm týmů byla střelecká a policejní družstva z Německa. Věznice Ostrov byla v soutěži zastoupena dvěma družstvy.

V kategorii ozbrojené složky, která je pro nás nejzajímavější, skončil na třetím místě tým Věznice Ostrov B (Marek Frisch, Aleš Kratochvíl a Milan Maršálek). Vítězem této kategorie se stal tým Věznice Ostrov A ve složení Marek Oravský, Pavel Sandtner a Petr Šopejstal, pro které je to již šesté vítězství v řadě. Zároveň se tým s nástřelem 543 bodů stal i celkovým vítězem jarního kola bez rozdílu kategorií v konkurenci ostatních 18 týmů. V individuálním vyhodnocení podtrhli výborný výsledek týmu umístěním na bedně Petr Šopejstal (2. místo) a Pavel Sandtner (3. místo) v kategorii jednotlivců Ozbrojené složky.

sto

WWW.VSCR.CZ

PRAŽSKÝ MARATON